

خویشاندی

اہل بیت و صحابہ رضی اللہ عنہم

ترجمہ کتاب: (الأسماء والمصاهرات بين أهل البيت والصحابة رضي الله عنه)

نوشتہ:

ابو معاذ

سید بن احمد بن ابراهیم اسماعیلی

ترجمہ :

اسحاق بن عبد اللہ العوضی

چاپ اول ۱۴۲۹ / ۱۳۸۷ھ

شناخته کتاب

نام کتاب: خویشاوندی آل بیت و صحابه رضی اللہ عنہم (الأسماء والمصادرات
بین آل الیت والصحابة)

نویسنده: سید احمد بن ابراهیم اسماعیلی

متراجم: إسحاق بن عبدالله دبیری العوضی

ناشر: دار الآل والصحب

تیراز: ۳۰.۰۰۰

سال چاپ: ۱۴۲۹ هـ ش برابر با شوال ۱۳۸۷ هـ ق

نوبت چاپ: اول

آدرس ایمیل: En_Haghigheh@yahoo.com

www.aqeedeh.com

www.ahlesonnat.net

www.isl.org.uk

www.islamtape.com

سایتها مفید:

فهرست مطالب

ردیف	عنوان	ردیف
۱	پیشگفتاری از کتاب «رحماء بینهم»	۱
۲	اهداء	۲
۳	مقدمه مؤلف	۳
۴	اسم‌هایی از اهل بیت علوی و هاشمی که به نام‌های اصحاب پیامبر ﷺ نامگذاری شده‌اند	۴
۵	کسانی که به اسم ابوبکر ؓ نامگذاری شده‌اند	۵
۶	کسانی که به نام عمر ؓ نامگذاری شده‌اند	۶
۷	کسانی که به نام عثمان ؓ نامگذاری شده‌اند	۷
۸	کسانی که به نام عائشة ؓ نامگذاری شده‌اند	۸
۹	کسانی که به نام طلحه ؓ نامگذاری شده‌اند	۹
۱۰	کسانی که به نام معاویه ؓ، دایی مؤمنان نامگذاری شده‌اند	۱۰
۱۱	ازدواج‌های بین اهل بیت و صحابه ؓ	۱۱
۱۲	ازدواج‌های اهل بیت و خانواده ابوبکر صدیق ؓ	۱۲
۱۳	ازدواج‌های بین اهل بیت و آل زبیر	۱۳

الأنسae والمصاهرات بين آل البيت والصحابة طائفة

٤

٥١	ازدواج‌های بین اهل بیت و آل خطاب از فرزندان عدی	١٤
٥٢	ازدواج‌های بین اهل بیت و بنی تیم	١٥
٥٣	ازدواج‌های بین اهل بیت و بنی امية	١٦
٦٠	آیا بعد از این همه مراجع سخن دیگری وجود دارد؟!	١٧
٦١	ازدواج‌های بین اهل بیت علوی و پسر عمومه‌ایشان از اهل بیت عباسی	١٨
٦٣	ملحق اول: اسمهای مادران امامان	١٩
٦٨	ملحق دوم: راهنمای اسمهای پسران و دختران اهل بیت <small>طائفة</small>	٢٠
٧٠	ملحق سوم: جدول ازدواج‌های امامان	٢١

برای ارتباط با مترجم می‌توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:

السعودية: الرياض - الرمز البريدي: (١١٧٥٧)، ص. پ: (١٥٠١٠٣)

www.aqeedeh.com

yad631@yahoo.com

aqeedeh@hotmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتاری از کتاب «رحماء بینهم»

نامگذاری

اسم، اشاره به مسمی یا صاحب اسم است، و این علامت ویژه‌ای است که او را از دیگران متمایز می‌کند، و مردم همواره این اصل را پذیرفته‌اند و به آن عمل می‌کنند. هیچ عاقلی نیست که در اهمیت اسم تردید داشته باشد، زیرا با همین نشان بارز است که کودک از سایر برادران و کودکان دیگر باز شناخته می‌شود و رفته رفته بوسیله آن در خانواده و جامعه معروف و مشهور می‌گردد تا اینکه سر انجام انسان فنا می‌شود اما اسمش (با ویژگی‌های خوب یا بد آن) باقی می‌ماند.

اسم از «سُمُّوٰ» یعنی بلندی یا از «وَسْمٌ» به معنی نشان و علامت گرفته شده است، همه این امور دلالت بر اهمیت اسم برای کودک می‌کند، و این اهمیت را به هیچ عنوان نمی‌توان نادیده گرفت. از بازرترین ویژگی‌های اسم این است که دلالت بر عقل و مکتب اعتقادی شخص می‌کند، به طور مثال دشوار و شاید ناممکن است که شما شنیده باشید یهود و نصاری فرزندانشان را (محمد ﷺ) بنامند! یا اینکه مسلمانان فرزندانشان را لات و عزی یا فرعون و

الأسماء والمصاهرات بين آل البيت والصحابة طريق

هامان و ابوجهل و ابولهب بنامند! بنابراین رابطه فرزند با پدرش به وسیله اسم بر قرار می‌گردد، و پدر و سایر اعضای خانواده فرزندشان را با اسم بلکه با اسمی که دوست دارند و می‌پسندند صدا می‌زنند، بنابر این اسم تک تک افراد خانواده در میان آنان و سایر خویشاوندان بسیار تکرار می‌گردد، و از قدیم گفته‌اند: (منْ إِسْمَكْ أَعْرِفُ أَبَاكَ) از روی اسمت شخصیت پدرت را می‌شناسم.

اهمیت اسم در اسلام

برای شناخت و تشخیص این اهمیت همین کافی است بدانیم که شریعت پاک محمدی ﷺ به اسم اهمیت فوق العاده ای قائل شده است، لذا رسول محبوب ﷺ اسم بعضی صحابه را اعم از زن و مرد عوض کردند، بلکه حتی اسم شهرشان را از یشرب به مدینه تبدیل کردند، کما اینکه آن حضرت ﷺ مانع از نامگذاری بعضی اسمها شدند. لذا فرمودند: «إِنَّ أَخْنَعَ اسْمَعْ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى بِهِ الْمَلَكُ». پست‌ترین اسم در نزد خداوند کسی است که خودش را ملک الملوك یا شاهنشاه بنامد.

همچنین رسول گرامیمان ﷺ به بعضی أسماء مانند عبدالله و عبدالرحمن و غیره که در آن اشاره به مقام بندگی برای خداوند است ترغیب فرمودند: «أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَيْهِ اللَّهُ عَبْدَ اللَّهِ وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ».

«محبوبترین نامها در نزد خداوند عبدالله و عبدالرحمن است».

چنانکه از سیرت رسول گرامی مان صلوات الله علیه و آله و سلم معلوم می‌شود ایشان از اسم خوب خوششان می‌آمد و آنرا به فال نیک می‌گرفتند. از نظر علمای علم اصول و ادبیات عرب، اسمها از خودشان مفاهیم و معانی دقیق و حساب شده‌ای دارند، تفصیل این موضوع را در کتب اصول فقه و ادبیات عرب ملاحظه می‌فرمائید، و علماء در زمینه مسائل گوناگونی که از آن گرفته می‌شود بحث کرده‌اند.

یک پرسش عقلانی

خواننده عزیز! سراسیمه نشو و پیشاپیش تعجب نکن؟ با من ادامه بده، لطفاً به این پرسشها پاسخ بده.

فرزندت را چه می‌نامی؟ آیا اسمی را برایش می‌پسندی که از دید شما و همسر و خانواده ات معنی و دلالت روشن و دلکش و دوست داشتنی دارد، یا اینکه هر چه پیش آمد خوش آمد؟! حتی اگر اسم دشمنانت باشد؟! سبحان الله، واقعاً شگفت انگیز است، ما امروز در این عصر جهالت و غفلت از دین، برای فرزندانمان اسم معنی دار و دلکش و جذاب و با شخصیت انتخاب می‌کنیم، اما حاضر نیستیم این اصل را در مورد بهترین انسانهای روی زمین که در عصر طلایی زندگی می‌کردند بپذیریم، و می‌گوئیم نه! آنها به دلائل سیاسی و

اجتماعی مجبور شدند اسم دشمنانشان را بر روی فرزندانشان بگذارند، بدون اینکه احساس و عاطفه شان، آنانرا راهنمایی کند!

قضاؤت با شما

عجیب است که سروران امت و عاقلترین انسانها، و صحابان عزت و افتخار و شجاعت که علاوه بر شجره طیبه (نسب شریف)، شخصیت‌های آنان نیز همچون نور می‌درخشد، از ابتدائی‌ترین معانی انسانیت محروم نگه داشته می‌شوند! تا جائیکه به آنان اجازه داده نمی‌شود که فرزندانشان را به نامهای پسندیده و محبوب‌شان نامگذاری کنند، بلکه مجبور می‌شوند نام دشمنانشان را بر روی فرزندانشان بگذارند، آیا این باور کردنی است؟

شایان ذکر است که این نامگذاری تنها برای یک فرد نبود بلکه اهل بیت مجموعه‌ای از فرزندانشان را با این نامها افتخار بخشیدند، و این نامگذاری پس از سپری شدن و فراموش کردن دشمنی نبوده بلکه به ادعای آنان در اوج دشمنی بوده است که ما می‌گوئیم خیر بلکه در اوج محبت بوده، زیرا دشمنی‌ای در کار نبوده است، این مساله مهم و قابل توجهی است که باید آنرا دقیق مطالعه کرد، و روی آن حساب نمود، زیرا که در آن دلالت‌های فراوانی است و در آن رد بر تمام آن داستانهای خیالی و افسانه‌های مسموم و اوهام و

خویشاوندی صحابه و آل بیت ﷺ

۹

خرافاتی است که دلهای صاف مسلمین را مکدر و صف محکم آنان را متفرق کرده است، این حقیقت به قدری روشن و قابل فهم است که هر انسان عاقل و بی‌غرضی برای تواند آنرا درک کند، و هر انسان با شعوری که احساس و عاطفه اش نمُرده باشد خیلی ساده می‌تواند آنرا بفهمد، و ناممکن است که انسانهای عاقل و آزاده بپذیرند که براستی این نامگذاری نمایشی بوده باشد، و نه امکان رد و تأویل آن وجود دارد.

نتیجه گیری

لذا در پایان بن بست با خط درشت نوشته است، عشق و محبت و احترام صحابه و اهل بیت نسبت به یکدیگر چنان در رگ و خون آنان عجین شده بود که بوی عطر صفا و صمیمیت آن تا امروز نیز مشام جهانیان را عطر آگین می‌کند، اما بیمارانی که حس بویایی‌شان کار نمی‌کند و همواره دچار زکام و سرما خوردگی هستند؛ از استشمام این نعمت بزرگ محرومند و شاید هم مدعی شوند که بوی گند به مشامشان می‌رسد، راست می‌گویند؛ چون مریضند، اگر سالم بودند تشخیص می‌دادند که ادعای بوی گند دروغ است؛ جهان عطر آگین است ولی آنها مانند کوری هستند که عصاکش آنان دیگراند و خدا نکند که خود عصاکش هم کور باشد!

و اینک اصل مطلب

علی علیت‌الله از فرط محبتش با خلفای ثلاثة ابوبکر و عمر و عثمان
مشهده سه تا از فرزندانش را با نام گرامی آنان نامگذاری می‌کند. ابوبکر
(ع) ابن علی بن ابی طالب که با برادر بزرگوارش امام حسین - علیه
وعلى آبائهما الصلاة والسلام - در صحنه کربلا به شهادت می‌رسد.
عمر(ع) ابن علی بن ابی طالب که با برادر بزرگوارش امام حسین
(ع) در حماسه کربلا شرکت می‌کند و پس از جهاد و مبارزه، زنده با
امام زین العابدین به مدینه بر می‌گردد. و نسلش ادامه پیدا می‌کند.
عثمان (ع) ابن علی بن ابی طالب که با برادر بزرگوارش امام حسین
(ع) در کربلا به شهادت می‌رسد. امام حسن مجتبی علیت‌الله نیز سه تا از
فرزندانش را ابوبکر(ع) و عمر(ع) و طلحه(ع) نام می‌گذارد که با
عمویشان در کربلا به شهادت می‌رسند. امام حسین علیت‌الله نیز فرزندش
را عمر(ع) نام می‌گذارد. امام زین العابدین علیت‌الله یک دخترش را
عایشه مشهده ویک پسرش را عمر (ع) نام می‌گذارد، که نسل عمر بن
زین العابدین ادامه پیدا می‌کند.

همچنین بقیه اهل بیت از نسل عباس ابن عبدالمطلب و نسل
جعفر بن ابی طالب و مسلم بن عقیل و دیگران، که در اینجا ما در
صد درج تمام این اسمها نیستیم بلکه مقصود فقط ذکر نمونه‌هایی
است که مطلب مورد نظر را روشن کند.

مناقشه

بعضی شیعیان منکر این حقیقت هستند که علی و فرزندانش رض فرزندان خودشان را به این نامها نامگذاری کرده‌اند. البته اینها فقط کسانی هستند که یا اطلاع ندارند چون مطالعه نمی‌کنند و با کتابها سروکاری ندارند، و یا اینکه تجاهل عارفانه می‌کنند و قصداً از روی ضد و عناد این حقایق روشن را انکار می‌کنند.

خوشبختانه بسیاری از ائمه و علمای بزرگ تشیع اینگونه جهالت مقصود یا غیر مقصود را رد کرده‌اند، زیرا دلائل وجود این نامهای مبارک قطعی و یقینی است، چون نسلهای آنان ادامه دارد و بلکه خود کتب تشیع که جریان حادثه کربلا را نقل می‌کنند گواهی می‌دهند که ابوبکر بن علی بن ابی طالب و ابوبکر بن حسن بن علی و عمر بن علی و عثمان بن علی علیهم السلام در کنار امام حسین به شهادت رسیدند. آری اینها شهدای صحنه کربلا هستند، این امر را خود برادران شیعه در کتابهایشان آورده‌اند، شاید شما بپرسید پس چرا در حسینیه‌ها از این قبیل شهداء اسمی برده نمی‌شود و در دسته‌های عزاداری کسی نام آنها را نمی‌برد؟! طبیعی است باید هم بپرسید، اما پاسخ اینگونه پرسشها را ما نباید بدھیم، از کسانی بپرسید که بیشتر از ما ادعای حب اهل بیت دارند، که براستی چرا از این قهرمانان اهل بیت هیچ خبری نیست در حالیکه عمر بن علی بن ابی طالب و

عمر بن حسن بن علی از شجاعترین و حمامه آفرین ترین مردان آن صحنه تاریخی بودند.

خلاصه اینکه مسئله نامگذاری ائمه اهل بیت عَلِیٌّ وَهُدَیٌّ فرزندانشان را به نامهای افتخار انگیز ابوبکر و عمر و عثمان و عائشه و طلحه و زبیر و معاویه و دیگر بزرگان صحابه بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ یکی از مسائل مهمی است که در قاموس تشیع نوین هیچ پاسخی برای آن نمی‌توان یافت. ناممکن است اگر بگوئیم آنها بدون در نظر داشتن معنی و دلالت این اسمها فرزندانشان را به این نامهای گرامی و فخرآفرین نامیدند، هیچ عقل سليمی باور نمی‌کند، و این را هم نمی‌توان گفت که این یک دسیسه و سازش حساب شده از طرف اهل سنت است که از قدیم الأيام در کتب تشیع دست برده‌اند، و این گونه مطالب را در آنها گنجانیده‌اند! زیرا معنی این گفته طعن و تشکیک در تمام روایات و کتب تشیع است. بنابراین هر روایتی که شیعیان از آن خوشنان نیامد بگویند این دسیسه و سازش از سوی اهل سنت است! در این صورت هر کس هر روایتی که موافق میلش نبود می‌تواند به همین سادگی رد کند و بگوید این توطئه است! به ویژه آنکه در مکتب تشیع هر مجتهد زنده‌ای خیلی راحت می‌تواند هر روایتی که خواست رد کند و آنرا نپذیرد چون خودش مجتهد است و هیچ قانون و ضابطه‌ای هم وجود ندارد که او را باز دارد.

چه کسی باور می‌کند؟

از چیزهای بسیار خنده‌آور این است که مقصود از نامگذاری به نامهای صحابه بزرگ سب و توهین و لعن و نفرین آنان بوده است، کما اینکه فرموده‌اند! هدف از نامگذاری به اسمهای این چهره‌های تاریخ ساز، بدست آوردن دل عامه (اهل سنت) بوده است، یعنی امامان اسم فرزندانشان را به اسم دشمنانشان گذاشته‌اند تا اینکه اینها را توهین کنند و در نهایت دشمنانشان مورد اهانت قرار گیرند و یا اینکه مردم تصور کنند که امام، خلفاء را دوست دارد. یعنی اینکه تقویه کرده است. به به !!!

چه شخصیتی از امام می‌سازیم!، امام یعنی کسیکه هر کارش بر خلاف اعتقاداتش است! تا اینکه یاران خودش و سایر مردم را بفریبد و به آنها وانمود کند که دشمنانش را دوست می‌دارد، در حالیکه دشمن آنها است و از روی ترس چنین می‌کند!! چگونه امام تاریخ آینده و نسل‌های پس از خود را حیران و سردرگم می‌گذارد و نعوذ بالله با این حیله‌ها و ترفندها که با عزت و کرامت و شجاعت و اخلاق خاندان نبوت منافات دارد به خودش و خاندانش اهانت روا می‌دارد، چرا؟! فقط برای اینکه بنی تمیم یا بنی عدی یا بنی امیه را از خودش راضی نگهدارد، کسانی که با سیرت پاک ائمه علیهم السلام آشنایی دارند قطعاً می‌دانند که ائمه از شجاعترین مردم بودند بر خلاف

روایات جعلی و ساختگی‌ای که ائمه را مردانی بزدل و ترسو و دروغگو معرفی می‌کنند، که نه برای دینشان انتقام می‌گیرند، و نه آبرو برایشان مهم است، و نه عزت و کرامت برایشان معنای دارد، و متأسفانه چقدر زیاد است از این دست روایتها‌ی که به نام دین به مردم قالب شده و مردم با چقدر اخلاص و پاک دلی آنها را پذیرفته‌اند.

نتیجه

کاری که ائمه (علی و فرزندانش) - علیهم السلام - کرده‌اند از قوی‌ترین دلائل عقلی و روانی و حقیقی است که صدق محبت آل بیت علیهم السلام با خلفای راشدین علیهم السلام و سایر اصحاب پیامبر ﷺ را می‌رساند، شما شخصاً این حقیقت را دارید مشاهده می‌کنید و اصلاً جای هیچگونه انکار و تردیدی وجود ندارد. و این واقعیت ارشاد پاک و منزه خداوند را عینیت می‌بخشد که فرمود: ﴿مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَبُّهُمْ رُكُعاً سُجَّداً يَتَغَيَّرُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِم مِّنْ أَثْرِ السُّجُودِ﴾ (الفتح: ٢٩).

«محمد رسول خداست و کسانی که با اویند بر کافران سخت گیر و در میان خود مهربانند. آنان را در حال رکوع و سجده می‌بینی که

از خداوند فضل و خشنودی می‌جویند. نشانه درستکاری آنان از اثر سجده در چهره‌هایشان پیداست».

خواننده عزیز! لطفاً آیه را دوباره با دقت تلاوت کنید و معانی آنرا تصور کنید و در صفت رحمت که در آیه کریمه آمده (رحماء بینهم) بیشتر بیندیشید، ببینید که به چه نتیجه‌ای می‌رسید.

امیت مصاهره یا وصلت کردن

خواننده گرامی! دوست داری فرزندت را، جگرگوشهات را، پیوند قلبت را، دختر عزیزت را به چه کسی بدھی؟ آیا راضی می‌شوی که او را به خانه مردی فاسق و جنایت کار بلکه به خانه قاتل مادرش یا برادرش بفرستی؟ کلمه داماد برای شما چه معنی دارد؟ شما حاضرید چه کسی را به دامادی خود انتخاب کنید؟.

المصاهره در لغت از صاهر است، گفته می‌شود: (صَاهِرُ الْقَوْمِ إِذَا تَزَوَّجَتْ مِنْهُمْ)، وقتی دو خانواده جهت برقرار کردن روابط اجتماعی و پیوند زناشویی بین پسر و دختر یا زن و مرد با هم وصلت برقرار می‌کنند، این وصلت را در عربی مصاهره می‌گویند، صهر یعنی داماد ولی در عربی معنی گسترده‌تر از این دارد، صهر مرد یعنی خویشان زنش، و صهر زن یعنی خویشان شوهرش، خلاصه اینکه مصاهره در عربی به خویشان زن گفته می‌شود و گاهی به

خویشان مرد نیز گفته می‌شود، و خداوند این مصاهره را جزو نشانه‌های قدرت خودش قرار داده، چنانکه می‌فرماید: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ أَسَبَا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾ (الفرقان: ٥٤). «او کسی است که از آب، انسانی را آفرید؟ سپس او را نسب و سبب قرار داد (و نسل او را از این دو طریق گسترش داد)؛ و پروردگار تو همواره توانا بوده است». در آیه کریمه دقت کنید که چگونه خداوند انسان را موجودی آفریده که با اطرافیان خودش از روی نسب و مصاهره رابطه داشته باشد و خانواده و اجتماع را تشکیل دهد. پس مصاهره رابطه شرعی است که خداوند آنرا در ردیف نسب ذکر کرده است، نسب به اقوام پدر نیز گفته می‌شود، بعضی علماء معتقدند که نسب مطلق قرابت و خویشاوندی است، پس وقتی می‌بینید که خداوند نسب و صهر را در ردیف هم ذکر کرده، بدانید که این امر بیانگر مطالب بسیار عمیقی است که نباید از آن غافل شد.

پیشینه مصاهره:

مصاهره از دیدگاه عربها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، آنان به نسب افتخار می‌کنند کما اینکه به دامادها و موقعیت و منزلت آنان افتخار می‌کنند، لذا مشهور است که عربها کسی را که از خودشان

شأن و منزلت كمتری داشته باشد به دامادی خود قبول نمی‌کنند، بلکه در نزد بسیاری از جوامع غیر عرب نیز وضعیت به همین منوال است، لذا اندیشه‌های ناسیونالیستی امروز یکی از دشوارترین و بغرنج‌ترین مشکلات اجتماعی غرب بشمار می‌رود.

بویژه عربها درباره زن غیرت و حساسیت بخصوصی دارند، همین امر باعث شده بود که دختران نوزاد و معصومشان را زنده به گور کنند که مباداً کسی به آنان توهین کند، بر سر این موضوع، چه بسا جنگها در می‌گرفت و خونها می‌ریخت که آثار آن تا امروز نیز وجود دارد. گمان می‌کنم این اشاره‌های کوتاه جهت تفهیم و رساندن مطلب کافی است.

محاهره در اسلام

وقتی اسلام آمد همه خوبیها و صفات حمیده را بر قرار داشت و از همه زشتیها نهی فرمود، خداوند متعال بیان نمود که معیار ارزشها فقط تقوی است **﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَقُكُمْ﴾**. (الحجرات: ۱۳). «گرامی‌ترین شما در نزد خداوند پرهیزگارترین شما است». این معیار، بخشی از دیدگاه شریعت است. کما اینکه فقهای بزرگوار موضوع «کفاء» یا کفایت (هم سطح بودن) در دین و نسب و حرفة و مباحث مختلفی که به آن تعلق می‌گیرد را مورد بحث قرار داده‌اند،

از جمله اینکه آیا کفاءت (مساوی بودن زن و شوهر) از شروط صحبت عقد است یا از شروط لزوم آن؟ و اینکه آیا این حق زن است یا اولیای امور او نیز در آن دخالت دارند؟ و مباحث دیگری که در باب نکاح مطرح می‌گردد.

شهید آبرو

و اما در مسئله صیانت و حفاظت عرض و آبرو و غیرت نسبت به زنان، رسول گرامی ﷺ کسی را که در دفاع از آبروی خودش کشته شود شهید گفته‌اند، بلکه جنگِ دفاع از آبرو و حیثیت را خود رسول گرامی ﷺ فرماندهی کرده‌اند. داستان مشهوری که یهود بنی قینقاع با حیله، حجاب زن مسلمانی را از سرش کشیدند و بدینوسیله عهدشان را شکستند و با رسول الله ﷺ اعلان جنگ کردند، خیلی معروف است. جریان از این قرار بود که یک زن مسلمان وقتی می‌خواست از یک مرد یهودی طلا بخرد یهودی از او خواست که چهره‌اش را باز کند زن نپذیرفت. آن یهودی در حالیکه زن نشسته بود و بدون اینکه احساس کند گوش‌هش چادرش را به چیزی بست که وقتی از جایش بلند شد صورتش لخت شد. زن فریاد کشید و کمک طلبید، جوان مسلمانی که در آن نزدیکی بود آمد و مرد یهودی را کشت، از آن سو هم یهودیها جمع شدند و جوان مسلمان را کشتند،

این داستان واقعی می‌رساند که حفاظت از ناموس چه نقش مهمی در جامعه اسلامی داشته و دارد؛ در پی همین جریان بود که رسول الله ﷺ بر اثر پیمان شکنی یهود بنی قینقاع با آنان به جنگ پرداختند. آری خواننده گرامی! علاوه بر آن بعضی احکام شرعی مثل اشتراطِ ولی در عقد نکاح و شاهد گرفتن در نکاح و بلکه حد قذف و حد زنا و دیگر احکامی که همگی بیانگر اهمیت عزت و آبرو و حیثیت انسان مسلمان است، نشان می‌دهد که شریعت چقدر به حفظ آبرو حساس است.

اگر در این احکام و در حکمت و فلسفه و پیامدهای آنها بیندیشید و دقت کنید اهمیت موضوع خود به خود برای شما آشکار می‌شود.

اهمیت خواستگاری

احکام زیادی بر مصاهره مترتب می‌شود، اصلاً در خود مشروعیت عقد نکاح (که قرآن از آن به میثاق غلیظ تعبیر فرموده) دقت کنید که مرد چگونه و با چه شرایط و آدابی از زنی خواستگاری می‌کند و چه احکام زیبا و پندآمیزی بر آن مترتب می‌شود؛ ممکن است خواستگاری او پذیرفته و ممکن است رد شود.

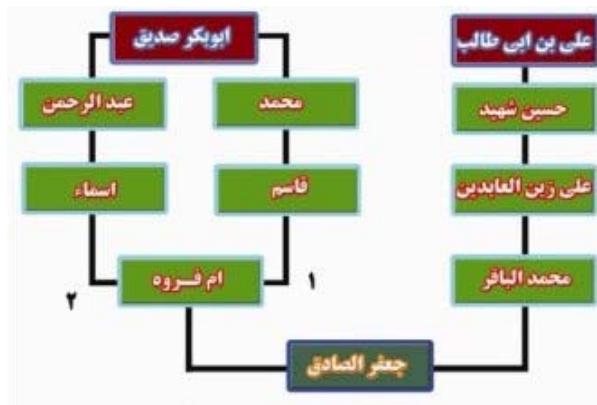
بینید مرد خواستگار چگونه از خانواده و خویشان و آشنایانش جهت برقراری روابط رسمی و کسب موافقت خانواده عروس تلاش می‌کند، و خانواده عروس با چه دقتی بررسی می‌کنند، فکر می‌کنند، مشورت می‌کنند، درباره داماد تحقیق می‌کنند؟ و در نهایت هیچ الزامی هم ندارند، ممکن است موافقت کنند و یا با کمال اختیار و جرأت و شهامت مخالفت خودشان را اعلان می‌کنند، حتی اگر داماد هدایایی فرستاده باشد یا مقداری مهر مقدم پرداخته باشد یا هر احسان دیگری نیز به آنان کرده باشد، آنان مختارند هزار بار بیندیشند که آیا شایسته است دست عزیز و جگر گوششان را به دست این مرد بدنهند یا خیر؟ علاوه بر آن عقد باید شاهد و گواه داشته باشد، و نکاح باید اعلان شود؛ چرا؟ زیرا احکام و پیامدهای بسیار مهم و سرنوشت سازی بر آن مرتب می‌گردد. نکاح، دورها را نزدیک و بیگانه‌ها را با هم آشنا می‌کند و به مجرد اینکه عقد ازدواجشان بسته شود بسیاری زنان دیگر بر داماد و بسیاری مردان دیگر بر عروس حرام می‌گردند. این کتاب کوتاه ظرفیت تفصیل بیشتر را ندارد، فقط مقصود بیان اهمیت موضوع است و زمینه‌سازی جهت مطلبی که در پی خواهد آمد، بنابراین حالا شما به مطلب ذیل بیندیشید و دقت کنید.

بارک باد!

خواهر امام حسن مجتبی و امام حسین سید الشهداء، دختر فاطمه زهراء «ام کلثوم» مطیع را پدرش امیر مؤمنان علی بن ابی طالب ﷺ به ازدواج فاروق اعظم عمر بن خطاب ﷺ در می‌آورد، آیا شایسته است بگوئیم که علی از ترس عمر این کار را کرد؟! پس شجاعتش کجا بود؟ دوستی و محبتش با دختر عزیزش کجا بود؟ آیا علی مرتضی دست دخترش را بدست ظالمی می‌سپارد؟ غیرتش درباره دین خدا کجا رفت؟ پرسشهای زیادی که پایان ندارد، یا اینکه به ناچار باید اعتراف کنیم که چون علی عمر را کاملاً می‌شناخت و به او اعتماد داشت، و با او الفت و محبت داشت لذا خواست بدینوسیله از شخصیت او تقدیر کند، آری بدون شک و تردید عمر با میل و رغبت خود علی و خانواده‌اش با دختر دختر رسول الله ﷺ ازدواج کرد و ازدواجشان کاملاً شرعی و صحیح و علنی و اختیاری بود. این خود می‌رساند که این دو خانواده چقدر یکدیگر را دوست می‌داشتند و به یکدیگر احترام می‌گذشتند و جوی سرشار از الفت و محبت در میان آنان حاکم بود، چرا چنین نباشد، درحالیکه خود رسول الله ﷺ داماد (شوهر دختر) عمر ﷺ بود، بنابر این رابطه گرم اجتماعی بین خانواده رسول الله ﷺ و خانواده عمر قبل از این ازدواج هم قائم بود.

امام جعفر صادق عليه السلام نوہ ابو بکر

نمونه دوم: فرموده امام جعفر صادق عليه السلام کافی است که فرمودند: (ولدِنی أبو بکر مرّتین) آیا می‌دانید مادر امام صادق کیست؟ «ام فروه» دختر قاسم ابن محمد بن ابی بکر صدیق علیه السلام. آیا دقت کرده‌اید که چرا امام صادق علیه السلام فرمودند ابو بکر و نگفتد محمد بن ابی بکر؟ آری این صراحة و بازگشت به جد بزرگوار خانواده صدیق علیه السلام بدليل این بود که بعضی شیعه نمایان فضیلت ابو بکر صدیق را انکار می‌کردند، بر خلاف محمد پسر ابو بکر که شیعیان درباره فضل او متفقند، شما را به خدا فکر کنید و بیندیشید که انسان به چه کسی افتخار می‌کند؟!

خواننده گرامی! هر کس اندکی مطالعه و اطلاع داشته باشد،

روابط خویشاوندی نسبی بین صحابه رضوان الله عليهم اجمعین اعم از مهاجر و انصار را درک می کند، این روابط به قدری صمیمی و گسترده بود که حتی موالی و برگان صحابه از اشراف و سادات قریش زن گرفتند: زید بن حارثه ﷺ صحابی ای که نامش در قرآن کریم آمده همسرش کیست؟ زینب بنت جحش ؓ که بعدها افتخار ام المؤمنین را کسب نمود.

اسامه بن زید ﷺ برده معروف که رسول خدا ﷺ فاطمه بنت قیس قریشی را به همسری او دادند. سالم مولای(برده) حذیفه ؓ که حذیفه دختر برادرش هند بنت الولید قریشی را به همسری او داد در حالیکه پدر وی از سرداران قریش بود. اگر از مصاهره در بین صحابه ؓ سخن بگوئیم موضوع بسیار طولانی خواهد شد، لذا به ذکر همین چند نمونه از ازدواجهای صمیمانه بین اهل بیت و خلفای راشدین ؓ اکتفا می کنیم. پس گفتیم که عمر فاروق ؓ با ام کلثوم دختر فاطمه زهراء دختر گرامی رسول الله ﷺ ازدواج کرده کما اینکه مادر امام جعفر صادق علیه السلام از هر دو طرف نوه ابوبکر صدیق ؓ است.

رهبری عقل

پس خواننده گرامی! چه بهتر که از وسوسة شیطان بر حذر باشیم، و جدی و عمیق بیندیشیم، ما مسلمانیم، و هر مسلمان مکلف است

که از عقل خودش کار بگیرد، چه بسیار است آیاتی که در قرآن
کریم انسان را به تعقل و تفکر و تدبیر فرا می‌خواند که اینجا جای
تفصیل آن نیست لذا باید از عقل کار گرفت و دائرة تفکر و اندیشه
را گسترش داد و از تقلید کورکورانه پرهیز نمود. برای انسان عاقل و
دانای خداوند به او عقل سالم عنایت فرموده، زشت است که بدون
تفکر و تعقل هر سخنی را پیش از تحقیق و سنجش بپذیرد، به ویژه
در باب اعتقادات، که نباید اجازه دهیم سرنوشت دائمی و ابدی ما
نسنجیده رقم بخورد، زندگی آخرت و اعتقاداتی که بر اساس آن
مسیر سعادت یا شقاوت انسان تعیین می‌شود شوخی بردار نیست.
پس خدایا از شر همه شیطانهای انس و جن به ذات شناوی دانا
و حکیم و توانای تو پناه می‌جوئیم.

خواننده محترم ! آیا شما راضی می‌شوید که پدران و پدر بزرگان
شما دشنام داده شوند و به آنها اهانت گردد و گفته شود دختر شما
را به زور و برخلاف میل خانواده و فامیل و خویشاوندانش در
حالیکه شما (یعنی پدرش) حاضر و زنده است به ازدواج گرفته‌اند؟
آیا شما این را برای خود می‌پسندید که به شما گفته شود « دختر
شما یا ناموس شما به زور غصب شده است» پس وقتی برای شما
حتی شنیدن این مسئله دشوار است و نمی‌توانید آنرا تحمل کنید، و
چه بسا آنرا منافی عزت و غیرت خود می‌دانید، پس نسبت به

بهترین و پاکترین انسانهای روی زمین بعد از پیامبران ﷺ چگونه
باید این چرندیات را شنید و تحمل کرد؟ این چه عقلی است که این
گونه چرت و پرت‌ها را به نام دین و دانش و اسلام ناب و مکتب
أهل بیت و روایات ائمه اطهار ﷺ می‌پذیرد؟ از خداوند
می‌خواهیم که دلهايمان را از کینه و عداوت نسبت به مؤمنان پاک
بدارد. پروردگارا! محبت همه بندگان صالح و نیکو کارت را در
دلهايمان جای بده، و دلهاي خرابمان را با محبت واقعی اهل بیت
آباد بگردان. آمين يا رب العالمين.

دليل اين ازدواج تاریخي

اینک قبل از مبحث سوم نصوص و روایاتی از کتب معتمد
برادران تشیع و از علمای بسیار معتبر آنان را از نظر شما می‌گذرانیم
که در آنها اثبات ازدواج عمر فاروق با ام کلثوم دختر گرامی علی و
زهراء ؓ به روشنی به چشم می‌خورد.

اعتراف اول

صفی الدین محمد بن تاج الدین معروف به ابن الطقطقی الحسنه
متوفای ۷۰۹ هجری نسب شناس و مورخ معروف در کتابی که
تالیف آنرا به اصیل الدین حسن پسر خواجه نصیرالدین طوسی وزیر
هلاکو تقدیم نموده، و آنرا به اسم خودش نام گذاری کرده در ذیل

عنوان بنات امیر المؤمنین علی ع می نویسد: (وام کلثوم و أمها فاطمة بنت رسول الله تزوجها عمر بن الخطاب فولدت له زیدا ثم خلف عليها عبدالله بن جعفر) يعني «یکی دیگر از دختران امیر المؤمنین ام کلثوم می باشد که مادرش فاطمه دختر رسول الله علیه السلام است که عمر بن خطاب با وی ازدواج کرد و فرزندی به نام زید از او به دنیا آورد و پس از عمر به عقد عبدالله بن جعفر در آمد».

اعتراف دوم

محقق سید مهدی رجائی مطالب بسیاری نقل کرده از جمله تحقیق ابوالحسن العمری از نووهای عمر پسر امام زین العابدین (ع) در کتابش «المجدی» می نویسد: «آنچه از این روایات می توان بدان اعتماد کرد مطلبی است که اکنون از نظر گذشت که عباس ابن عبدالطلب ام کلثوم را بارضایت و اجازه پدرش به ازدواج عمر در آورد و از عمر فرزندی به نام زید به دنیا آورد». محقق مذکور اقوال بسیار دیگری نیز نقل کرده از جمله: زنی که عمر با او ازدواج کرده شیطانی بوده!!! یا ممکن است ازدواج کرده اما با او هم بستری نکرده!!! یا اینکه به زور و با غصب با او ازدواج کرده است!!! .

اعتراف سوم

ملا باقر مجلسی می نویسد: «... همچنین است انکار شیخ مفید از

اصل جریان ازدواج. این برای بیان این مطلب است که آن (ازدواج) از طریق آنها ثابت نشده است، و الاً بعد از ورود آن روایات و روایات دیگری که با سند خواهد آمد که علی ﷺ هنگامی که عمر وفات کرد نزد ام کلثوم آمد و او را با خود به خانه خودش برداشت، و روایات دیگری که از بحار الانوار آورده‌ام این انکار، عجیب می‌نماید، اصل جواب این است که این ازدواج از روی تقدیمه واضطرار بوده است.....الخ» !!!

اعتراف چهارم

انصاف هم خوب است. صاحب اصول کافی چندین حدیث در کتابش آورده است از جمله (باب المتوفی عنها زوجها المدخل بها أن تعتد وما يجب عليها: حميد بن زياد عن ابن سماعه عن محمد بن زياد عن عبدالله بن سنان و معاويه بن عمار عن أبي عبدالله ﷺ قال: سأله عن المرأة المتوفى عنها زوجها أتعتد في بيتها أو حيث شاءت؟ قال بل حيث شاءت إن علياً ﷺ لما توفي عمر أتى ام كلثوم فانطلق بها إلى بيته). «معاويه بن عمار می‌گوید از امام صادق ﷺ پرسیدم زنی که همسرش وفات کند باید در خانه اش (عده) بنشینند یا هر جایی که خواست؟ فرمود بلکه هر جاییکه خواست، علی ﷺ هنگامی که

عمر وفات کرد، ام کلثوم را با خود به خانه خودش برد).

اعتراف پنجم

خواننده عزیز! با بعضی از علمای معاصر تشیع درباره این ازدواج صحبت کردم، از بهترین ردودی که آنان برای توجیه این ازدواج نوشته‌اند رد قاضی محکمة اوقاف و مواريث شیخ عبدالحمید الخطی در قطیف عربستان که نماینده چندین مرجع بزرگ تقلید در عربستان سعودی است می‌گوید: «و اما اینکه قهرمان اسلام امام علی علیه السلام دخترش ام کلثوم را به ازدواج عمر در آورده جای تعجب ندارد، زیرا رسول گرامی علیه السلام برای هر فردی از مسلمین أسوة حسنة هستند، ایشان با ام حبیبه علیها السلام دختر ابوسفیان ازدواج کردند، در حالیکه شخصیت ابو سفیان در برابر عمر علیها السلام اصلاً قابل مقایسه نیست!، اینکه درباره ازدواج عمر با دختر علی اظهار تردید می‌شود هیچ توجیهی ندارد، و اما این گفته شما که عمر با جنی ازدواج کرده! یا جنی به شکل ام کلثوم در خانه عمر علیها السلام بوده! هم خنده دار و هم گریه آور است، و بقدرتی مسخره است که ارزش ذکر کردن هم ندارد اگر قرار باشد دنبال اینگونه چرندگان بگردیم بسیار است!».

شیخ پیرامون بحث مورد نظر یعنی نقش مصاهره در پیوندهای اجتماعی چیزی نگفته و حتی اشاره‌ای نکرده، که اینگونه پیوند

اجتماعی در واقع جز با قناعت و باور تحقق نمی‌یابد، و در آن دلالت روشن و آشکاری بر محبت و اخوت و الفت بین دو خانواده عروس و داماد وجود دارد. خواننده عزیز! بر شما پوشیده نیست که بین ازدواج مرد مسلمان با زن اهل کتاب و بین ازدواج مرد اهل کتاب با زن مسلمان چقدر فرق آشکار وجود دارد، که اولی جایز و دومی ناجائز است، دقت کنید.

خلاصه:

مصاهره بین صحابه رسول الله ﷺ بسیار روشن و آشکار است بویژه بین خاندان علی با خاندان خلفای راشدین ؓ اجمعین، کما اینکه مصاهره بین بنی امية و بنی هاشم قبل از اسلام و بعد از اسلام بسیار معروف است، که بارزترین آن ازدواج رسول الله ﷺ با دختر ابو سفیان است. مقصود ما در اینجا اشاره به دستاوردهای روانی و اجتماعی مصاهره بود که از بزرگترین و بارزترین آن محبت بین طرفین مصاهره است. امیدواریم همین مقداری که به عرض رساندیم کافی باشد.

تقدیم به وحدت امت اسلامی

برادر و خواهر مسلمان !

از خداوند متعال خواستارم ما و شما را جهت نیل به سعادت
دنیا و آخرت توفیق و تأیید عنایت فرماید.
خداوند ما را توفیق داد این هدیه کوچک و پرمحتو را به شما
تقدیم کنیم.

علت ایجاد اقوال مختلف در این زمینه این است که آنها
خویشاوندی دینی بزرگ بین اهل بیت و اصحاب را که در عصر
طلایی تاریخ اسلامی باعث ایجاد خویشاوندی و همبستگی بزرگ
اجتماعی در میان مسلمانان شد فراموش کردند.

موضوعی که اهل بیت و اصحاب پیامبر خدا ﷺ را از
دشمنی‌های دروغینی که بین آنها نقل کرده‌اند تبرئه کرده و دوستی
و خویشاوندی را بین آنها اثبات می‌کند. آن دشمنی‌هایی که
براساس آنها امت اسلامی به فرقه‌های تکفیرکننده هم تبدیل شد.

لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

از خداوند دادخواهی می‌کنیم و نسبت به آنچه می‌گویند تنها از
او طلب کمک می‌نماییم.
از امروز به بعد که دلیل‌های قاطع داخل این رساله را درباره این

خویشاوندی که از مصادر واقعی و معتمد از هر طرف گرفته شده است، مشاهده می‌کنیم، هیچ عذری برای هر یک از ما باقی نمی‌ماند. لذا ما از مؤلف عزیز که سخنان گران‌بها را در این رساله درباره خویشاوندی بین اهل بیت و اصحاب گرامی گردآوری نمود و صمیمیت را در بین آنها ثابت کرد تشكر و قدردانی می‌نماییم و البته این امر در بین اهل مصر امر غریبی نیست.

ما در اینجا بر هر فرد مسلمان که از محتوای مهم این کتاب اطلاع پیدا می‌کند اقامه حجت می‌کنیم و از خداوند می‌خواهیم مسلمانان را بر راه حق و بر محبت و ولاء کامل با اهل بیت و اصحاب پیامبر خدا ﷺ و بر برائت از کسانی که عمداً یا غیرعمد به آنان توهین می‌کنند جمع کند.

و ما را همراشان در زیر پرچم خاتم انبیاء حضرت محمد ﷺ محسور نماید که پیش‌پیش همه عشره مبشره، امهات المؤمنین و دو جوان گرانقدر بهشت و سایر اصحاب و اهل بیت در معیت صدیقین، شهداء و صالحین قرار دارند.

الذين أنعم الله عليهم من النبئين والصديقين والشهداء والصالحين
وحسن أولئك رفقاً.

«وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمه مؤلف

الحمد لله كما ينبغي لجلال وجهه وعظمته سلطانه أحمده حمدًا طيباً مباركاً دائمًا وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله أصلى وأسلم عليه وعلى أهله وصحابه ومن تبع هداه إلى يوم الدين وبعد:

خداوند می فرماید: ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَّقِيبًا﴾. (النساء: ١).

«ای مردم! از (مخالفت) پروردگارtan پرهیزید! همان کسی که همه شما را از یک انسان آفرید؛ و همسر او را (نیز) از جنس او خلق کرد؛ و از آن دو، مردان و زنان فراوانی (در روی زمین) منتشر ساخت. و از خدایی پرهیزید که (همگی به عظمت او معترفید؛ و هنگامی که چیزی از یکدیگر می‌خواهید، نام او را می‌برید! (و نیز) از قطع رابطه با) خوشاوندان خود، پرهیز کنید! زیرا خداوند، مراقب شماست».

حکمت خداوند اقتضا کرد تا از گل بشر را بیافرینند و پیوند خوشاوندی و فامیلی بین آنان قرار دهد تا مردمی که همه از نسل

آدم ﷺ هستند همیگر را بشناسند. لذا اصحاب از طائفه‌های بنی‌هاشم، آل عقیل، آل عباس، آل علی، آل جعفر و غیره با اصحاب دیگر پیوند خویشاوندی برقرار نمودند، با زنان آنان ازدواج کردند، و زنانشان را به عقد آنها در آوردند.

مادامی که اسلام باعث جمع شدن آنها است، این امر موجب احساس خواری و کاستی یا تکبر و غرور نخواهد شد. و محبت و مودتی که به خاطر خدا باشد در خون و رگ انسان ساری و جاری است. اما عده‌ای که خود را به اسلام منتبه می‌کنند علمایشان راه دیگری را در پیش گرفته‌اند، آنها بسیاری از خویشاوندی و ازدواج‌های بین اهل بیت و اصحاب پیامبر ﷺ را انکار می‌کنند، تا به پیروانشان چنین القاء کنند که عداوت و دشمنی بین این دو گروه هنوز پابرجا است.

این گونه علماء در قول خود بر دلیل‌های واهی و بدون اصل و اساس اعتماد می‌کنند.

این انکار را ابتدا شیخ مفید (ت ۱۳۶۴هـ) شروع کرد. او در کتابش «المسائل السرویه» ازدواج عمر بن خطاب با أم كلثوم دختر علی بن أبی طالب را به دلیل اینکه از طریق زبیر بن بکار روایت شده است انکار می‌کند. او می‌گوید چون او از نزدیکان زبیر است، و دشمنی زبیری‌ها و طالبی‌ها (البته این را مفید ادعا می‌کند) معلوم است.

بعد از شیخ مفید علمای شیعه راههای مختلفی را در انکار بسیاری از این ازدواج‌ها طی کرده‌اند که ما در کتاب «زواجه عمر بن الخطاب من أم كلثوم بنت علي حقیقه وليس افتراً» مفصلًا آنها را رد داده‌ایم شما می‌توانید به آن مراجعه کنید.

ولی علماء معاصر شیعه امامیه که از مصادر و منابع اصیل و اساسی و مراجع مختلف و کتب علم انساب که خود علماء شیعه در گذشته آنها را تصنیف، تحقیق و چاپ نموده‌اند غافلند، یا خود را به غفلت زده‌اند و از برخی علمای قبل از خود تقلید کرده‌اند لذا بسیاری از این ازدواج‌ها را انکار نموده‌اند.

یکی از این علمای معاصر علی محمد علی دخیل در کتابش «سکینه بنت الحسین» و محسن باقر الموسوی در کتابش «سکینه بنت الحسین» و شیخ محمد رضا الحکیمی در کتابش «أعيان النساء» و چندین عالم دیگر از آنها ازدواج فاطمه دختر حسین با عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان را انکار نموده‌اند. در صورتی که امثال این ازدواج‌ها در کتب علم انساب ثبت شده‌اند که توسط علمای شیعه امامیه در گذشته تألیف شده است.

بنابراین مصلحت دیدم ازدواج‌های بین اهل بیت و اصحاب پیامبر ﷺ را جمع‌آوری نمایم و برای اثبات آنها از مصادر و مراجع اصیل شیعه امامیه و کتابهای علمای انساب استفاده کنم تا جای

هیچ‌گونه شک و شباهی باقی نماند.

مهتمرین این مراجع عبارتند از:

۱- عمدة الطالب فی أنساب آل ابی طالب، ابن عنبه (ت ۸۲۸هـ)
او از نسب شناسان شیعه است.

۲- الأصیلی فی أنساب الطالبین، ابن الطقطقی (ت ۷۰۹هـ) او نیز
از نسب شناسان شیعه است.

او این کتاب را به اصیل‌الدین بن نصیر‌الدین طوسی تقدیم کرده
است و مهدی رجایی بر اساس نسخه خطی آن، آنرا تحقیق کرده
است. و استاد او آیت الله العظمی نجفی مرعشی مدام او را به این
نسخه توصیه می‌کرد و این کتاب در کتابخانه مرعشی موجود است.
تمام افرادی که در تهیه و چاپ کتاب مذکور نقش داشته‌اند از جمله
مصنف، محقق، استادش، نسخه چاپی، کسی که این کتاب به او
تقدیم شده است همه از علمای شیعه هستند.

۳- سر السلسۃ العلویة، أبونصر بخاری، او از علمای نسب
شناس شیعه است. او در سال (۳۴۱هـ) در قید حیات بود.

۴- الإرشاد، شیخ مفید، او یکی از علمای بزرگ شیعه است و
نیازی به معرفی ایشان یا مذهبشان نیست. (ت ۴۱۳هـ).

۵- متنه الامال، شیخ عباس قمی از علمای بزرگ شیعه که
كتابی درباره کنیه و القاب دارد.

- ٦- ترجم أعلام النساء، محمد حسين أعلمی حائزی.
- ٧- كشف الغمة في معرفة الأئمة، أربلي.
- ٨- الأنوار النعمانية، نعمت الله جزائی (ت ١١١٢ھ).
- ٩- أعيان النساء، شیخ محمد رضا حکیمی، چاپ مؤسسه الوفاء،
بیروت ١٤٠٣ھ.
- ١٠- تاريخ يعقوبی، احمد بن ابی یعقوب بن جعفر بن وهب بن
واضح، چاپ چاپخانه صعب و دار صادر از بیروت.
- ١١- و کتاب‌های معتمد دیگر از علم انساب مانند: «أنساب
الأشراف» بلاذری و «نسب قریش» مصعب الزبیری و «مقاتل
الطالبيين» ابوالفرج اصفهانی و کتاب‌های زیاد دیگری از علمای
انساب و تاریخ شناس شیعه امامیه و از سایر علمای انساب به طور
عموم استفاده شده است.
و مناسب دیدم که در کنار این ازدواج‌ها اسم پسران اهل بیت و
کنیه و القاب آنها را نیز اضافه کنم تا خواننده گرامی را به حقایقی
جانبی برساند که مورد توجه قرار نگرفته‌اند.
خواننده محترم ملاحظه خواهد کرد که خانه‌ای از اهل بیت از
نام‌های ابوبکر، عمر، عثمان و عائشہ به خاطر محبت و احترام به
آنها، خالی نبوده است و تمام این اسم‌ها از مصادر اصیل شیعه امامیه
به ثبت رسیده‌اند.

خواننده گرامی! اکنون مذهب و تعصبات را کنار بگذارید و با دیده بصیرت و عقل قبل از هر چیز به مسائل بنگرید تا حقایق برایتان روشن گردد.

پروردگار!! این کار را تنها به خاطر تو انجام دادم پس آن را از من بپذیر و برایم آسان کن و از جمله کارهای نیکم قرار ده و مرا یاری کن، همانا تو بهترین مولی و یاری دهنده هستی.
و آخرین دعای ما این است که حمد و سپاس ویژه پروردگار جهانیان است.

سید بن احمد بن ابراهیم از سرزمین کنانه (مصر)

۷ صفر ۱۴۲۳ه مصادف با ۲ آوریل ۲۰۰۲م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اسمایی از اهل بیت علوی و هاشمی که به نامهای
اصحاب پیامبر ﷺ نامگذاری شده‌اند!
ابوبکر رض:

هر انسان عالم و جاہل اعم از شیعه و سنی می‌داند ابوبکر
صدیق، اسمش عبدالله و خلیفه پیامبر خدا ﷺ است. لذا هیچ
عاقلی شک ندارد هر کس اسم پسرش یا کنیه خودش را ابوبکر
بگذارد بخاطر محبت او و سایر اصحاب رض و در رأس آنها ابوبکر
صدیق بوده است.

کسانی که از اهل بیت نامشان ابوبکر بوده است:

۱- ابوبکر بن علی بن ابی طالب

او همراه امام حسین در کربلا شهید شد و مادرش لیلی دختر
مسعود النهشلیه است.

نگا: «الارشاد» شیخ مفید (ص ۱۸۶-۲۴۸)، تاریخ یعقوبی فی اولاد علی و
متنهی الآمال شیخ عباس قمی (۲۶۱/۱) او می‌گوید اسمش محمد و کنیه‌اش ابوبکر
است «و محمد یکنی بائی بکر ...» (۵۴۴/۱). «بحار الانوار مجلسی» (۱۲۰/۴۲).

۲- ابوبکر بن حسن بن علی بن ابی طالب

او همراه عمویش حسین در کربلا شهید شد. شیخ مفید در

«الارشاد» (ص ۲۴۸) نام او را جزو کشته شدگان کربلاه ذکر کرده است. نگا: «تاریخ يعقوبی فی أولاد الحسن» و «منتهاء الآمال» شیخ عباس قمی (۵۴۴/۱) در باب استشهاد فتیان بنی هاشم فی کربلاه.

۳- ابوبکر علی زین العابدین

کنیه علی زین العابدین بن حسین، ابوبکر بوده است. بسیاری از علماء شیعه امامیه آن را ذکر کرده‌اند. به کتاب «الأنوار النعمانیه» جزائری مراجعه شود.

۴- ابوبکر علی الرضا بن موسی کاظم بن جعفر صادق

کنیه امام رضا، ابوبکر بوده است. این موضوع را نوری طبرسی در کتابش «النجم الثاقب فی ألقاب و أسماء الحجّة الغائب» آورده است. او در این کتاب می‌گوید: «۱۴- ابوبکر و هی إحدی کنی الامام رضا كما ذكرها ابوالفرج الاصفهانی فی مقاتل الطالبین».

«۱۴- یکی از کنیه‌های امام رضا ابوبکر است که ابوالفرج اصفهانی در مقاتل الطالبین آنرا ذکر کرده است».

۵- ابوبکر محمد مهدی منتظر بن حسن عسکری

یکی از اسم‌های مهدی منتظر که شیعه معتقد است بیش از (۱۱۰۰) سال پیش به دنیا آمده ابوبکر است. این موضوع را نوری طبرسی در کتابش در لقب شماره ۱۴ ذکر کرده است.

این سؤال مطرح است که چرا مهدی منتظر شیعه امامیه به ابوبکر ملقب و یا کنیه دار می شود؟!!

۶- ابوبکر بن عبدالله بن جعفر بن أبي طالب

صاحب «أنساب الأشراف» (ص ٦٨) می گوید: «عبدالله بن جعفر بدنيا آمد و ابوبکر همراه حسین کشته شد و مادرشان الخوصاء از قبیله ریبعه می باشد» و خلیفه بن خیاط در تاریخش (ص ٢٤٠) در بحث نام کسانی از بنی هاشم که در معرکه حرّه کشته شده‌اند نام او را ذکر نموده است.

عمر

بی شک یکی از اصحاب پیامبر ﷺ، عمر بن خطاب بوده است و هر کس این نام را برگزیند به خاطر به فال نیک گرفتن عمر بن خطاب است.

(کسانی که نامشان عمر بوده است).

۱- عمر الأطرف بن علي بن أبي طالب

مادرش ام حبیب الصهباء التغلبیه از اسیران جنگ با مرتدان است.

نگا: «سر السلسله العلویه» ابونصر بخاری شیعی (ص ١٢٣) در بحث نسب عمر الاطرف و «متنهی الامال» عباس قمی (٢٦١/١) او می گوید: «عمر و رقیه کبری با هم دوقلو بوده‌اند» و «بحار الانوار» مجلسی (٤٢٠/٤٢).

۴- عمر بن حسن بن علی بن ابی طالب

مادرش ام الولد بود که با عمومیش حسین در کربلا شهید شد. نگا: «عمده الطالب» ابن عنبه حاشیه ص ۱۱۶، تاریخ یعقوبی ص ۲۲۸ در بحث اولاد حسن.

یعقوبی در تاریخش می‌گوید: «حسن هشت پسر به نامهای زید، عمر، قاسم، ابوبکر، عبدالرحمن از مادران متفاوت و طلحه و عبدالله داشت».

۵- عمر الأشرف بن علی زین العابدین بن الحسین

مادرش ام الولد و لقبش الاشرف بود چون عمر پسر علی بن ابی طالب لقبش الاطرف بود. نگا: «الارشاد» شیخ مفید (ص ۲۶۱) و «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۲۲۳). ملقب به الاشرف شد چون از حسین و حسن بود اما عمر الاطرف از یک طرف و آن هم پدرش علی بن ابی طالب بود.

۶- عمر بن یحیی بن حسین بن زید شهید بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب

محمد اعلمی حائری در تراجم اعلام النساء زیر نام دختر حسن بن عبیدالله بن جعفر طیّار (ص ۳۵۹) نام او را ذکر کرده است.

۷- عمر بن موسی کاظم بن جعفر صادق

ابن الخشاب در بحث فرزندان موسی کاظم نام او را آورده است. او چنین می‌گوید: «بیست پسر که عمر و عقیل در میان آنها

بود و هجده دختر». به کتاب «تواریخ البنی والآل» محمدتقی تستری مراجعه شود.

عثمان رضی الله عنه

خلیفه سوم عثمان بن عفان ذوالنورین همسر دو دختر پیامبر خدا صلوات الله عليه و آله و سلم رقیه و ام كلثوم، که شهید شد. کسانی که نامشان عثمان بود عبارتند از:

۱- عثمان بن علی بن ابی طالب

او در کربلا همراه حسین شهید شد، مادرش ام البنین دختر حزم وحیدیه کلابیه است. نگا: «الارشاد» شیخ مفید (ص ۴۲۸-۱۸۶) و «اعیان النساء» شیخ محمدرضا الحکیمی (ص ۵۱) و «تاریخ الیعقوبی» در بحث اولاد علی، و «منتھی الامال» (۵۴۴/۱) و التستری فی تواریخ النبی والآل (ص ۱۱۵) در بحث فرزندان امیر المؤمنین.

۲- عثمان بن عقیل بن ابی طالب

بلادزی در «انساب الاشراف» (ص ۷۰) می‌گوید: «از جمله پسران عقیل مسلم ... و عثمان است».

عائشه رضی الله عنها

عائشه دختر ابوبکر صدیق و همسر حضرت محمد صلوات الله عليه و آله و سلم است. ملاحظه می‌شود در میان اهل بیت اگر یکی از آنها پسران زیاد، ولی تنها یک دختر داشت و نام او را عائشه می‌گذشت. قطعاً او با رغبت فراوان تنها دخترش را به نام عائشه نامگذاری می‌کرد علت

آن چه بود!!؟

حال اگر علمای شیعه جوابی دارند آن را ابراز کنند.

پروردگارا راه درست را به ما الهام کن.

(کسانی که اسمشان عائشه است عبارتند از:)

۱- عائشه دختر موسی کاظم بن جعفر صادق

او از دختران موسی کاظم است، این امر را بسیاری از علماء شیعه از جمله شیخ مفید در «الارشاد» (ص ۳۰۳) و ابن عنبه در «عمده الطالب» حاشیه (ص ۲۶۶) و نعمه‌الله جزائری در «الأنوار النعمانیه» (۳۸۰/۱) ذکر کرده‌اند.

می‌گوییم: دلیل محبت بیش از حد اهل بیت به ام المؤمنین عائشه این است که موسی کاظم سی و هفت پسر و فقط یک دختر داشت که نام او را عائشه گذاشت.

صاحب «أنوار النعمانیه» (۳۸۰/۱) می‌گوید: «تعداد فرزندان او سی و هفت پسر و یک دختر است: امام رضا و ... و ... و عائشه».

گرچه در تعداد اولاد او اختلاف وجود دارد اما آنچه مورد اتفاق است این است که دختری به نام عائشه داشته است.

ابونصر بخاری می‌گوید: «موسی کاظم هجده پسر و بیست و دو دختر داشته است» «سر السلسنه العلویه» (ص ۵۳).

تستری در تواریخ النبی والآل اسم هفده دختر را آورده است «فاطمه کبری، فاطمه صغیری، رقیه، رقیه صغیری، حکیمه، ام ابیها، ام کلثوم، ام سلمه، ام جعفر، لبانه، علیه، آمنه، حسنہ، بریهه، عائشہ، زینب و خدیجه» تواریخ النبی والآل (ص ١٢٥-١٢٦).

٤- عائشہ دختر جعفر بن موسی کاظم بن جعفر صادق

العمری در المجلد می گوید: «به پسر جعفرین موسی کاظم بن جعفر صادق الخواری گفته می شود. او و هشت دختر از یک ام ولد هستند. آنها عبارتند از: حسنہ، عباسه، عائشہ، فاطمه کبری، فاطمه صغیری، اسماء، زینب، ام جعفر ...».

نگا: «سر السلسه العلویه (ص ٦٣) حاشیه محقق».

٣- عائشہ دختر علی الرضا بن موسی کاظم

ابن الخشاب در کتابش «موالید اهل البيت» می گوید: «امام رضا پنج پسر و یک دختر داشت به نام های؛ محمد قانع، حسن، جعفر، ابراهیم، حسین، که دخترش عائشہ نام داشت. نگا: «تواریخ النبی و الآل» (ص ١٢٨).

٤- عائشہ دختر علی‌الهادی بن محمدجواد بن علی الرضا

شیخ مفید در «الارشاد» (ص ٣٣٤) می گوید: «او چند پسر به نام های ابومحمدحسن که بعد از او امام شد، حسین، محمد و

جعفر و دخترش عائشه نام داشت».

طلحه

کسانی که نامشان طلحه بود:

۱- طلحه بن حسن بن علی بن ابی طالب

یعقوبی در تاریخش او را یکی از فرزندان حسن نام برده است.
(ص ۲۲۸) و همچنین تستری در تواریخ النبی والآل (ص ۱۲۰).

معاویه

(کسانی که نامشان معاویه بود):

معاویه بن عبدالله بن جعفر بن ابی طالب

عبدالله یکی از فرزندانش را معاویه (به اسم معاویه بن ابی سفیان) نام نهاد، و این معاویه هم دارای فرزندان است.
نگا: انساب الاشراف (ص ۶۰-۶۸) و «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۵۶).

ازدواج‌های بین اهل بیت و اصحاب پیامبر ﷺ

ازدواج‌های اهل بیت و خانواده ابوبکر صدیق

۱- ازدواج محمد ﷺ با عائشہ دختر ابوبکر

این ازدواج را هیچ‌یک از علماء شیعه امامیه انکار نکرده‌اند هر چند آنها علیه عائشہ زیاد سخن می‌گویند و هیچ عالم قدیم یا جدیدی یافت نمی‌شود که از او راضی باشد و بگویید: نمی‌شود، برخلاف اتهام زناکاری که به او می‌زنند. همچنان که قمی و علماء دیگر از شیعه امامیه بیان کرده‌اند.

۲- ازدواج موسی جون بن عبد الله محض بن حسن مثنی بن حسن بن علی بن ابی طالب با ام سلمه دختر محمد بن طلحه بن عبد الله بن عبد الرحمن بن ابوبکر الصدیق

در این ازدواج از ام سلمه عبد الله متولد شد. نگا: «ترجم اعلام النساء» (ص ۲۷۳) و «سر السلسه العلویه» ابونصر بخاری (ص ۲۰) و «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۱۳۴).

ام سلمه دختر عائشہ بنت طلحه بن عبید الله و مادرش ام کلثوم دختر ابوبکر صدیق است.

۳- ازدواج اسحاق بن جعفر بن ابی طالب با ام حکیم دختر قاسم بن محمد بن ابی بکر صدیق و خواهر ام فروه نگا: «ترجم اعلام النساء» محمد اعلمی حائری (ص ۲۶۰).

٤- ازدواج محمد باقر بن علی زین العابدین بن حسین با ام فروه بنت قاسم بن محمد بن ابی بکر صدیق

حاصل این ازدواج جعفر صادق بود.

نگا: «الارشاد» شیخ مفید (ص ٢٧٠) و «ترجم اعلام النساء» محمد اعلمی حائری (ص ٢٧٨) و «عمده الطالب» ابن عبہ (ص ٢٢٥) و «الاصیلی» ابن طقطقی (ص ١٤٩) و مقاله مشهور امام جعفر صادق به نام «ولدنی ابوبکر مرتین». به جعفر صادق گفته می شد «عمود الشرف».

اما اینکه گفته است: «ولدنی ابوبکر مرتین» «ابوبکر مرا دوبار به دنیا آورده است» بدین دلیل است که مادرش ام فروه بنت قاسم بن محمد بن ابوبکر صدیق است و دوباره مادر ام فروه اسماء دختر عبدالرحمن بن ابوبکر است.

پس ای خواننده گرامی به دقت نگاه کن که چگونه با خانواده ابوبکر صدیق پیوند خویشاوندی برقرار کردند.

٥- ازدواج حسن بن علی بن ابی طالب با حفصه دختر عبدالرحمن بن ابوبکر

نگا: «تواریخ النبی والآل» التستری (ص ١٠٧) در بحث همسران امام حسن.

ازدواج‌های بین اهل بیت و آل زبیر

۱- ازدواج صفیه دختر عبدالطلب عمه پیامبر ﷺ با عوام بن خوید.

ثمره این ازدواج زبیر بن عوام بود. همه کتب مراجع و کتب انساب این ازدواج را به ثبت رسانده و هیچکدام از مورخین و علماء انساب آن را انکار نکرده‌اند.

۲- ازدواج ام‌الحسن دختر حسن بن علی بن ابی‌طالب با عبدالله بن زبیر بن عوام

نگا: «متهی‌الآمال» عباس قمی (ص ۳۴۱) و «عمده‌الطالب» ابن عنبه (ص ۲۸۸) و «ترجم اعلام النساء» محمدحسین اعلمی حائری (ص ۳۴۶) و «المجدی» ابوالحسن‌العمری، و از علماء انساب البلاذری در «اتساب الاشراف» (۱۹۳/۲) و مصعب‌الزبیری در «نسب قریش» (ص ۵۰).

۳- ازدواج رقیه دختر حسن بن علی بن ابی‌طالب با عمر و بن زبیر بن عوام

نگا: «متهی‌الآمال» عباس قمی (ص ۳۴۲) و «ترجم اعلام النساء» الاعلمی (ص ۳۴۶) و «المجدی» ابوالحسن‌العمری و «عمده‌الطالب» ابن عنبه (ص ۸۸) و «نسب قریش» مصعب‌الزبیری (ص ۵۰) از علماء علم انساب.

۴- ازدواج ملیکه دختر حسن بن علی بن ابی‌طالب با جعفر بن مصعب بن زبیر

از این ازدواج دختری به نام فاطمه بدنا آمد.

نگا: «نسب قریش» مصعب‌الزبیری (ص ۵۳).

۵- ازدواج موسی بن عمر بن علی بن حسین بن علی بن

ابی طالب با عبیده دختر زبیر بن هشام بن عروه بن زبیر بن عوام

از این ازدواج عمر درج، زینب و صفیه بدنیا آمدند.

نگا: «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۷۲).

۶- ازدواج جعفر اکبر بن عمر بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب با فاطمه دختر عروه بن زبیر بن عوام

از این ازدواج پسری به نام علی بدنیا آمد.

نگا: «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۷۲).

۷- ازدواج عبدالله بن حسین بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب با ام عمرو. دختر عمرو و بن زبیر بن عروه بن عمر بن زبیر

از این ازدواج جعفر و فاطمه بدنیا آمدند.

نگا: «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۷۳-۷۴).

۸- ازدواج محمد بن عوف بن علی بن محمد بن علی بن ابی طالب با صفیه دختر محمد بن مصعب بن زبیر

از این ازدواج دو فرزند به نام‌های: علی و حسن بدنیا آمدند.

نگا: «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۷۷).

۹- ازدواج دختر قاسم بن محمد بن جعفر بن ابی طالب با حمزه پسر عبدالله بن زبیر بن عوام.

و از این ازدواج دارای فرزند شدند.

نگا: «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۸۲).

**١٠- ازدواج محمد بن عبد الله نفس الزكيه بن حسن المثنى
بن الحسن بن علي بن أبي طالب با فاخته دختر فليح بن
محمد بن المنذر بن زبير**

از این ازدواج طاهر بدنیا آمد. نگا: «سر السلسه العلویه» ابونصر بخاری (ص ١٨) از علماء انساب شیعه.

**١١- ازدواج حسين اصغر بن علي زين العابدين بن حسين
با خالده دختر حمزه بن مصعب بن زبير بن عوام**

نگا: «تراجم اعلام النساء» شیخ محمدحسین اعلمی از علماء انساب شیعه (ص ٣٦١).

**١٢- ازدواج سکینه دختر حسين بن علي بن أبي طالب با
مصعب بن زبير بن عوام**

نگا: «عمده الطالب فی انساب آل ابی طالب» ابن عنبه (ص ١١٨) (تولد ٨٢٨ هـ) و «الاصیلی فی انساب الطالبین» ابن الطقطقی (ص ٦٥-٦٦). (تولد: ٧٠٩ هـ)

این دو مرجع از بزرگترین مراجع شیعه در علم انساب هستند.

**١٣- ازدواج حسين بن حسن بن علي بن أبي طالب با
امینه دختر حمزه بن منذر بن زبير بن عوام**

ابونصر بخاری یکی از علماء بزرگ شیعه در علم انساب در «سر السلسه العلویه» (ص ١٠٣) می‌گوید: فرزندان حسين بن حسن عبارتند از: محمد، علي، حسن و فاطمه که مادرشان امینه دختر حمزه بن منذر بن زبير است.

۱۴- ازدواج علی الخرزی بن حسن بن علی بن عروه بن زبیر بن عوام

ابونصر بخاری در «سر السلسه العلویه» (ص ۱۰۲) می‌گوید:
علی پسر حسن بن علی معروف به خرزی از فاطمه دختر عثمان بن عروه بن زبیر بن عوام صاحب پسری به نام حسن شد.

ازدواج‌های بین اهل بیت و آل خطاب از فرزندان عدی

۱- ازدواج پیامبر ﷺ با حفصه دختر عمر بن خطاب

هیچ‌یک از علماء شیعه امامیه این ازدواج را انکار نکرده‌اند
گرچه آنها سب و لعن و طعن نثار او و ام المؤمنین عائشہ می‌کنند.

۲- ازدواج حسن الافطس بن علی بن علی زین العابدین بن حسین با دختر خالد بن ابوبکر بن عبد الله بن عمر بن خطاب

نگا: «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۳۳۷) و «تراجم اعلام النساء» (ص ۳۶۱).

۳- ازدواج حسن المثنی پسر حسن بن علی بن ابی طالب با رمله دختر سعید بن زید بن نفیل العدوی

از این ازدواج محمد، رقیه و فاطمه به دنیا آمدند. نگا: «عمده الطالب»
ابن عنبه (ص ۱۲۰) در حاشیه.

ازدواج‌های بین اهل بیت و بنی تیم

۱- ازدواج حسن بن علی بن ابی طالب با ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله التیمی

از این ازدواج فاطمه، ام عبدالله، طلحه بن حسن به دنیا آمدند.
نگاه: «الارشاد» (ص ۱۹۴) و «منتھی الامال» (ص ۶۵۱- فصل ۱۲ در بیان اولاد
حسین) و «کشف الغمہ فی معرفة الانئمہ» (۵۷۵/۲، بحث اولاد حسن) و «الانوار
النعمانیه» جزائری (۳۷۴/۱) او می‌گوید: حسین اثرم پسر حسن و طلحه
و فاطمه مادرشان ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله التیمی است.

۲- ازدواج حسین بن علی بن ابی طالب با ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله تیمی

امام حسن قبل از مرگش به او وصیت کرد تا با ام اسحاق
ازدواج کند، از این ازدواج فاطمه به دنیا آمد.
نگاه: «الارشاد» (ص ۱۹۴) و «منتھی الامال» (ص ۶۵۱- فصل ۱۲ بحث فرزندان
حسین) و «الانوار النعمانیه» جزائری (۳۷۴/۱) او می‌گوید: «و فاطمه دختر
حسین که مادرش ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله است».

ازدواج‌های بین اهل بیت و بنی امیه

۱- ازدواج رقیه و ام کلثوم دو دختر پیامبر ﷺ با عثمان بن عفان ؓ

هیچکدام از علماء شیعه امامیه این ازدواج را انکار نکرده‌اند. با این وجود عثمان بن عفان را طعن و لعن می‌کنند و معتقدند این ازدواج از قبیل اظهار اسلام با کفر پنهان است.

نگا: «المسائل السرویہ» شیخ مفید. آنها معتقدند رقیه بر اثر شدت ضربه عثمان به قتل رسیده است. اما اگر چنین است چرا پیامبر ﷺ دوباره ام کلثوم را به عقد او درآورد؟!

۲- ازدواج زینب دختر پیامبر ﷺ با ابوال العاص بن ربيع

ابوال العاص بن ربيع پسر خاله زینب و مادرش هاله دختر خویلد است. از این ازدواج دختری به نام امامه به دنیا آمد که علی بن ابی طالب بعد از وفات فاطمه زهرا با او ازدواج کرد و هیچکدام از علماء شیعه امامیه آنرا انکار نکرده‌اند.

۳- ازدواج علی بن حسن بن علی بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب با رقیه دختر عمر العثمانیه

او قبلًا همسر مهدی بن منصور بود. لذا هادی از ازدواج علی بن حسن با او راضی نبود و او را امر کرد تا رقیه را طلاق بدهد.

اما علی بن حسن امتناع کرد و گفت: مهدی پیامبر خدا نیست تا همسران او بر ما حرام باشند و همچنین مهدی از من شریفتر نیست. «سر السلسه العلویه» (ص ١٠٣).

٤- ازدواج علی بن ابی طالب با امامه دختر عاص بن ریبع که شرح آن گذشت.

٥- ازدواج خدیجه دختر علی بن ابی طالب با عبدالرحمن بن عامر بن کریز اموی

نگا: «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ٨٣ - در حاشیه) به نقل از «المجدی» ابوالحسن العمری از علماء شیعه در علم انساب، و «تراجم اعلام النساء» (ص ٣٤٥) و «جمهوره انساب العرب» ابن حزم (ص ٦٨) و در «عمده الطالب» آمده است عبدالرحمن بن عامر اموی (بدون ذکر نام کریز) با او ازدواج کرد.

٦- ازدواج رمله دختر علی بن ابی طالب با معاویه بن مروان بن حکم

نگا: «نسب قریش» (ص ٤٦) و «جمهوره انساب العرب» (ص ٨٧). در آن آمده است: رمله همسر ابوالهیاج هاشمی عبدالله بن ابی الحارت بن عبدالطلب بود. او فرزندانی را برایش به دنیا آورد که بعد از فوت عبدالله بن سفیان بن حارت، معاویه بن مروان بن حکم با او ازدواج کرد.

٧- ازدواج زینب دختر حسن بن المثنی بن حسن بن علی بن ابی طالب با ولید بن عبد الملک بن مروان

نگا: «نسب قریش» (ص ٥٢) و «جمهوره انساب العرب» (ص ١٠٨).

۸- ازدواج نفیسه دختر زید بن حسن بن علی بن ابی طالب با ولید بن عبدالملک بن مروان

نگا: «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۶۱ و ۹۰) از علمای انساب شیعه.

۹- ازدواج ام ابیها دختر عبدالله بن جعفر بن ابی طالب با عبدالملک بن مروان

صاحب «انساب الاشراف» (ص ۵۹-۶۰) می‌گوید: «عبدالله دختری به نام ام ابیها داشت که عبدالملک بن مروان با او ازدواج کرد».

و گفته شده که نامش ام کلثوم بود که با عبدالملک ازدواج کرد و او را طلاق داد و به عقد ابیان بن عثمان بن عفان درآمد. اما قولی دیگر می‌گوید هر دو وجود داشته‌اند که ام ابیها را عبدالله سپس علی بن عبدالله بن عباس به عقد خود درآورده‌ند.

محمد حکیمی در «اعیان النساء» (ص ۱۲۰) می‌گوید: «عبدالملک بن مروان در دمشق با او ازدواج کرد و او را طلاق داد سپس علی بن عبدالله بن عباس او را به عقد خود درآورد و نزد او به رحمت ایزدی پیوست».

در «تاریخ یعقوبی» (ص ۳۲۲) آمده است: «علی بن عبدالله بن عباس بیست و دو فرزند داشت که عبدالله اکبر از ام ابیها دختر عبدالله بن جعفر بن ابی طالب متولد شد».

۱۰- ازدواج فاطمه دختر حسین بن علی بن ابی طالب با عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان

از او محمد دیباچ به دنیا آمد. که در سال ۱۴۵ هـ در زندان منصور دوایقی با سایر برادرانش از جمله عبدالله محض و حسن المثلث از اهل بیت به قتل رسیدند. فاطمه قبل از او همسر حسن‌المثنی بود که عبدالله محض و حسن المثلث و ابراهیم الغمر را برایش به دنیا آورد.

علماء شیعه از این ازدواج خود را غافل کرده‌اند و یا برخی از آنها آنرا انکار می‌کنند: علی محمد علی دخیل در کتابش فاطمه دختر حسین چنین به نظر می‌رساند که او جز با حسن‌المثنی بن حسن بن علی بن ابی طالب ازدواج نکرده است. و همچنین از جمله کسانی که این نکاح را به فراموشی سپرده‌اند شیخ محمدرضا حکیمی است. او در کتابش «اعیان النساء عبر العصور المختلفة» درباره فاطمه دختر حسین شهید و ازدواجش با حسن‌المثنی و تولد فرزندانش و همچنین زندانی کردن آنها توسط منصور دوایقی و به قتل رساندن آنها توضیح می‌دهد. اما او به قتل رسیدن برادرشان محمد دیباچ پسر عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان را همراه آنها ذکر نکرده است. با این وجود، همه علماء شیعه امامیه اقرار می‌کنند که مادر

فاطمه دختر حسین ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله است. و ام اسحاق همسر حسن بن علی نیز بوده است که فرزندانی برایش به دنیا آورده.

امام حسن به برادرش حسین وصیت کرد بعد از مرگش با او ازدواج کند و حسین نیز با او ازدواج کرد و دختری به نام فاطمه برایش به دنیا آورده که در بسیاری از مراجع و مصادر مسطور است از جمله مصادر شیعه امامیه مانند: «الارشاد» شیخ مفید (ص ۱۹۴) و «الأنوار النعمانیه» نعمه‌الله جزائری (۳۷۴/۱) و «متھی الامال» عباس قمی (ص ۶۵۱-۶۵۲-۳۷۴/۱) بحث فرزندان حسین و «تاریخ یعقوبی» (ص ۱۱۸) و «عمده الطالب» (ص ۶۶-۶۵).

و کتب علم نسب مانند: انساب الاشراف (۶۰۷/۴) و «جمهوره انساب العرب» (۸۳-۴۱) و «نسب قریش» (ص ۵۱).

فاطمه دختر حسین در سال ۱۱۷ هـ فوت کرد همان سالی که خواهرش سکینه دختر حسین و فاطمه کبری دختر علی بن ابی طالب فوت کردند.

شاید خواننده گرامی مشتاق باشد تردیدش را شفا دهد و نصوص صریح از مصادر شیعه امامیه را درباره ازدواج فاطمه

دختر حسین با عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان عیناً بیینند.

پس عین عبارات را نقل می‌کنم:

۱- ابن طقطقی (ت ۷۰۹) یکی از علماء بزرگ علم انساب شیعه امامیه در کتابش «الاصیلی فی انساب الطالبین» درباره این ازدواج می‌گوید: «خلف فاطمه بنت الحسین عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان فولدت له».

«بعداً فاطمه دختر حسین با عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان ازدواج کرد و از او صاحب فرزند شد».

۲- ابن عنبه (ت ۸۲۸) از علماء بزرگ علم انساب از شیعه امامیه در کتابش «عمده الطالب فی انساب آل ابی طالب» (ص ۱۸۸) محقق کتاب درباره این ازدواج در حاشیه آن می‌گوید: «فاطمه بعد از حسن المثنی با عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان اموی ازدواج کرد ... و از او صاحب چند فرزند به نام‌های محمد مقتول، برادرش عبدالله بن حسن (که به او دیباچ گفته می‌شد)، قاسم و رقیه شد. «عمده الطالب» (ص ۱۱ حاشیه).

خلاصه اینکه ازدواج فاطمه دختر حسین با عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان در مصادر شیعه امامیه و اهل سنت وجود دارد و این موضوع در بیست و هفت مرجع که سه تای آنها از مراجع

شیعه امامیه هستند ذکر شده است.

این سه مرجع عبارتند از: «الاصلی فی انساب الطالبین» ابن الطقطقی (ص ۶۵-۶۶)، «عمده الطالب فی انساب آل ابی طالب» ابن عنبه (ص ۱۸۸) و «تاریخ الیعقوبی» (۳۷۴/۲).

و مراجع دیگر از کتب تاریخ و انساب که به آنها اشاره می‌کنیم «المعارف» ابن قتیبه (ت ۲۷۶هـ)، «تاریخ اسلام» ذهبی (ت ۷۴۸هـ) (ص ۴۴۲-۴۴۲-۱۰۱-۱۰۱هـ)، «المتنظم فی تاریخ الامم والملوک» ابن الجوزی (ت ۵۹۷هـ)، (۱۸۲/۱۷-۶۳۰ شماره)، «انساب الاشراف» احمد بن یحیی البلاذری (۱۹۸/۲)، «البدایه والنهایه» ابن کثیر (ت ۷۷۴هـ)، «العقد الفريد» ابن عبد ربہ، «تقریب التهذیب» ابن حجر العسقلانی (۶۰۹-۴۸۲/۲)، «تهذیب التهذیب» ابن حجر (ت ۸۵۲هـ) (۴۴۲/۱۲-۴۴۲/۱۲-۲۸۶۳ و ۴۹۶/۱۰ شماره ۲۸۶۳ و ۴۹۶/۱۰ شماره ۸۹۴۸)، «تاریخ دمشق» ابن عساکر (۲۷۲-۲۷۹-۲۸۰)، «نسب قریش» مصعب الزبیری (ت ۲۳۶هـ) (ص ۵۱)، «الطبقات الكبرى» ابن سعد (۴۷۳/۸-۴۷۴)، «تاریخ ابن معین» (۷۳۹/۲)، «الثقة» ابن حبان (۲۱۶/۳)، «المعرفه والتاریخ» (۲۶۵/۳)، «الکامل فی التاریخ» ابن اثیر (ت ۶۳۰-۵۱۸/۵)، «تهذیب الکمال» مزی (ت ۷۴۲هـ) (۳۹۲-۱۱۹۲/۳)، «الکاف» ذهبی (۱۱۰ شماره ۴۳۲/۳)، «جامع التحصیل» (۳۹۴ شماره

(١٠٣٢)، «خلاصه تهذيب التهذيب» (٤٩٤)، «التذكرة الحمدونيه»
(٤٨٢/١)، «جمهره انساب العرب» ابن حزم (ص ٤١-٨٣).

آيا بعد از اين همه مراجع سخن ديگري وجود دارد؟!

۱۱- ازدواج حسین بن علی بن ابی طالب با لیلی یا آمنه دختر ابی مرّه

او ثقفى و اموى است. شیخ عباس قمی در «منتھی الامال» (ص ٦٥٣-٦٥٤) می‌گوید: «یکی از همسران حسین لیلی دختر ابی مرّه بن عروه بن مسعود ثقفى است و مادرش میمونه دختر ابوسفیان و او نیز مادر علی‌اکبر است. پس علی‌اکبر از جهت پدرش هاشمی و از جهت مادرش ثقفى و اموى است.

نگا: «نسب قریش» (ص ٥٧) فصل فرزندان حسین که در آن آمده است «یکی از همسران او لیلی یا آمنه دختر معتب بن عمرو بن سعد بن مسعود بن عوف بن قیس است و مادرش میمونه دختر ابوسفیان بن حرب بن امیه است».

ازدواج‌های بین اهل بیت علوی و اهل بیت عباسی

۱- ازدواج محمد جواد بن علی الرضا بن موسی کاظم با ام حبیب دختر مامون عباسی

این ازدواج در آخر صفر سال ۲۰۲ ه صورت گرفت.

نگا: «ترجم اعلام النساء» محمد الاعلمی الحائری (ص ۲۴۹) و «سیره‌الأئمه الاثنی عشر» هاشم معروف الحسینی (ص ۴۰۴-۴۰۵) و «الارشاد» (ص ۳۲۱) که او را ام‌الفضل نام نهاد و «المناقب» ابن شهرآشوب (۲۲۴/۱).

۲- ازدواج فاطمه دختر محمد بن علی النقی بن محمد جواد بن علی الرضا با خلیفه عباسی هارون الرشید

نگا: مراجع شیعه «مناقب آل ابی طالب» (۲۲۴/۲).

۳- ازدواج عبیدالله بن محمد بن عمر الاطرف بن علی بن ابی طالب با عمه ابی جعفر منصور

سن پسر عبیدالله ۵۶ سال بود که دوباره با زینب دختر محمدباقر ازدواج کرد. نگا: «سر السلسه العلویه» (حاشیه ص ۱۲۵).

۴- ازدواج ام کلثوم دختر موسی جون بن عبدالله المحض بن حسن بن علی بن ابی طالب با برادرزاده منصور عباسی

محقق کتاب «عمده‌الطالب» در حاشیه صفحه ۱۳۴ به نقل از کتاب (المجدی للنسابه) ابی‌الحسن‌العمری می‌گوید: «موسی بن عبدالله ملقب به «الجون» دوازده فرزند داشت که نه نفر آنها دختر

بودند از جمله ام کلثوم که با برادرزاده منصور عباسی ازدواج کرد.
از خواننده گرامی درخواست می شود ازدواج های بین عباسی ها
را نیز ملاحظه کند.

از خداوند متعال علی و هاب خواستارم رشد و صواب را به ما
الهام کند و این کار ما را مورد قبول درگاه خود قرار دهد.
او بهترین مولی و یاری دهنده است.

ملحق اول

علمای شیعه امامیه درباره نام مادر امامان با هم اختلاف شدیدی دارند. منظور از علمای شیعه در این رابطه فقهاء و علماء علم نسب است. اما من علت این امر عجیب را نمی‌دانم. جدول زیر حاوی موارد مهمی از این اختلافات است.^۱

نام مادران آنها که در مراجع شیعه وارد شده است	نام امام‌ها
شاه زنان دختر یزدگرد بن کسری، شهربانویه، سلافو، سلامه، غزاله، بره خولیه.	علی زین‌العابدین بن الحسین بن علی بن ابی طالب
أصول کافی ۵۳۹/۱ باب مولد علی بن الحسین، نفس المهموم ص ۴۷۸-۴۷۹، منتهی الامال ۹/۲، سر السلسله العلویه ۳۱.	مراجع
فاطمه دختر حسن بن علی بن ابی طالب، مادر	امام محمد باقر بن

۱. شیخ عباس قمی در توضیح نام‌های مادر علی زین‌العابدین می‌گوید: «شاه زنان دختر یزدگرد بن کسری که علی او را شهربانو نام نهاد، ولی اسم اصلی او سلافو یا سلامه بود، و نام مادر پسر حسین عزاله یا بره بود که از علی زین‌العابدین نگهداری می‌کرد لذا او را مادرش می‌خواند ...». چه انسان عاقلی این توضیح و توجیه را که مادر داغدیده را به خنده می‌اندازد و عروس را می‌گریاند، می‌پذیرد.

نام مادران آنها که در مراجع شیعه وارد شده است	نام امام‌ها
<p>حسن خوانده می‌شود. کشف‌الغمہ ۳۰۴/۲.</p> <p>فاطمه یا ام فروه دختر قاسم بن محمد بن ابی بکر الصدیق و مادرش اسماء بنت عبد‌الرحمن بن ابی بکر الصدیق. بدین دلیل جعفر صادق می‌گفت (صدیق دو بار مرا به دنیا آورد) یعنی از طرف مادر.</p> <p>سر السلسـة العلویـه ص ۳۴، منتهـی الـآمال ۱۶۰/۲، کشف‌الغمـه ۳۱۹-۳۴۱/۲</p>	<p>علی بن حسین مراجع</p> <p>جعفر صادق بن محمد بن علی بن حسین</p> <p>مراجع</p>
<p>ام ولد حمیده مغیریه یا حمیده بربـریـه خوانـده میـشـد و یـا گـفـتهـانـد حـمـیدـه مـصـفـاهـه اـز اـشـرافـ</p> <p>عـجمـ، وـ منـقـولـ استـ کـه اـمامـ صـادـقـ گـفـتهـ استـ</p> <p>حمـیدـه پـاـکـ شـدـه اـز نـاخـالـصـیـهـ مـانـدـ: شـمـشـ</p> <p>طـلاـ.</p> <p>منـتـهـیـ الـآـمـالـ ۲۳۹/۲، کـشـفـ الغـمـهـ ۵/۳، عـمـدـهـ الطـالـبـ</p> <p>صـ ۱۵۶ـ.</p>	<p>موـسـیـ کـاظـمـ بـنـ</p> <p>جـعـفـرـ بـنـ مـحـمـدـ</p> <p>بـنـ عـلـیـ بـنـ حـسـینـ</p> <p>مراجع</p>
<p>ام ولد کـهـ بـهـ اوـ گـفـتهـ مـیـشـدـ تـکـتمـ، خـیـزـرـانـ</p> <p>مرـسـیـهـ وـ یـاـ گـفـتهـانـدـ: شـقـراءـ نـوـبـیـهـ وـ نـامـ اوـ اـرـوـیـ،</p> <p>وـ نـجـمـهـ وـ سـکـنـ وـ سـمـانـهـ وـ اـمـ الـبـنـیـنـ وـ خـیـزـرـانـ</p>	<p>علـیـ رـضـاـ بـنـ</p> <p>موـسـیـ بـنـ جـعـفـرـ</p> <p>بـنـ مـحـمـدـ بـنـ عـلـیـ</p>

نام امام‌ها	نام مادران آنها که در مراجع شیعه وارد شده است
بن حسین	صقر است. سرالسلسلهالعلويه ص ٣٨، كشفالغمه ٥٢/٣، منتهيالآمال ٣٣٤/٢
المراجع	أم ولد نام او خیزان یا سکینه مرسیه، سبیکه، عباس قمی گفته است: «نوییه از اهل بیت ماریه قبطیه است».
محمد جواد بن علی بن موسی بن جعفر بن محمد	ام ولد نام او خیزان یا سکینه مرسیه، سبیکه، عباس قمی گفته است: «نوییه از اهل بیت ماریه قبطیه است».
بن علی بن حسین	سرالسلسلهالعلويه ص ٣٨، كشفالغمه ١٢٨/٣، منتهيالآمال ٤١٩/٢
مراجع	ام ولد که نامش سمانه مغربی و یا اسمهای دیگری که در كشفالغمه نقل شده‌اند.
علیالنقی بن محمد بن علی بن موسی بن جعفر صادق	ام ولد که نامش سمانه مغربی و یا اسمهای دیگری که در كشفالغمه نقل شده‌اند.
مراجع	کشفالغمه ١٥٩/٣، سرالسلسلهالعلويه ص ٣٩.
حسن عسکری بن علی بن محمد بن علی بن موسی بن جعفر صادق	ام ولد نوییه به او گفته میشد ریحانه، و گفته شده سوسن و گفته شده الماجده، و حدیث، و سلیک، والجده.
مراجع	منتهیالآمال ٥٩١/٢، سرالسلسلهالعلويه ص ٣٩، كشفالغمه ١٨٨/٣

نام مادران آنها که در مراجع شیعه وارد شده است	نام امام‌ها
<p>گفته شده است: اسمش نرگس یا صیقل یا خمط و او ام ولد است. نباتی عاملی در (سر من رای بدار العسكري و نرجس الام بقول الاکثر) می‌گوید: برخی گفته‌اند اسمش حکیمه و برخی دیگر می‌گویند او کنیزی رومی از نسل یکی از حواریان حضرت مسیح به نام شمعون بن حمون بن صفا است، و اسم او ملیکه دختر یشواعا بن قیصر پادشاه روم است. روایات متعددی با سندهای معتبر از بشر بن سلیمان نخاس از فرزندان ابوایوب، نزد ابن بابویه قمی و شیخ الطائفه طوسی وجود دارند. همانطور که عباس قمی در متنه‌الامال (٥٥٥/٢) بیان کرده است.</p> <p>متنه‌الامال، ٥٥٩/٢، کشف‌الغمہ ٣٢٤/٣، الإرشاد ص ٣٤٦، حق‌الیقین لشیر ص ٢٢٢، الصراط‌المستقیم لمستحقی التقدیم ٢١٧/٢، عمدۃ‌الطالب ص ١٥٨.</p>	<p>مهدی متظر بن حسن بن علی بن محمد بن علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن علی بن حسین</p> <p>مراجع</p>

اگر به مطالب گذشته توجه کنید به نتایج زیر می‌رسید:

- ۱- در مورد نام مادر امامان اختلاف نظر وجود دارد و در اسم مشخصی اتفاق نظر وجود ندارد.
- ۲- تلاش‌های بی‌ثمر و بدون دلیلی برای تأویل و توجیه تعدد این اسمها صورت گرفته است.
- ۳- اشاراتی قابل ملاحظه وجود دارد که مادر امامان از نژاد عجم، رومی نصرانی و یا بربری عربی هستند. مثلاً مادر موسی کاظم حمیده مصفاه از اشراف عجم است، و مادر علی زین‌العابدین شاه زنان دختر یزدگرد پسر کسری پادشاه ایران، و مادر علی النقی سمانه مغربیه، و مادر حسن عسکری، ریحانه نوبیه، و مادر علی‌الرضا شقراء نوبیه است.
و مادر محمدجواد نوبیه از اهل بیت ماریه قبطیه، و مادر مهدی منتظر نهایتاً نسب او به شمعون بن حمون بن الصفا یکی از حواریان عیسی مسیح ﷺ و او دختر قیصر روم است.
آیا این عجیب نیست که مادر امامان یا ام‌الولد یا نوبیه، قبطی، رومی و یا از اشراف زادگان عجم هستند.
و تنها مادر عربی آنها فاطمه دختر حسن مادر محمدباقر، یا فاطمه دختر قاسم بن محمد بن ابوبکر صدیق (ام فروه) مادر جعفر صادق است. براستی این جای تأمل است.

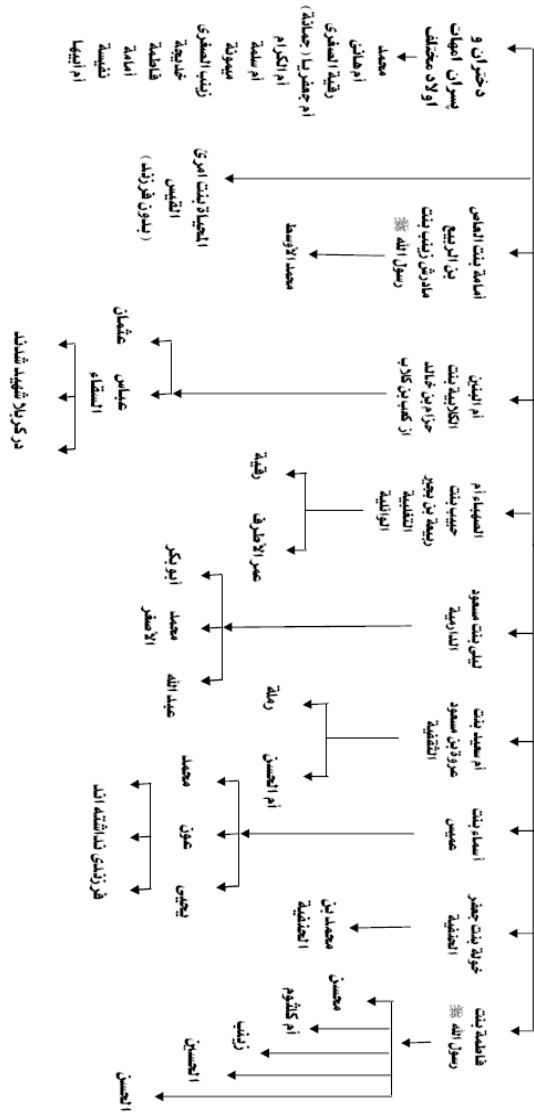
ملحق دوم
راهنمای اسم فرزندان (پسر و دختر) اهل بیت

- ١- عمر الأطرف بن على بن أبي طالب.
- ٢- عمر بن محمد بن عمر الأطرف بن على بن أبي طالب.
- ٣- عمر بن حسين الشهيد بن على بن أبي طالب.
- ٤- عمر الأشرف بن على بن الحسين بن على بن أبي طالب.
- ٥- عمر بن على الأصغر بن عمر الأشرف بن على زين العابدين بن الحسين.
- ٦- عمر بن الحسن الأفطس بن على الأصغر بن على زين العابدين بن الحسين.
- ٧- عمر بن الحسين بن زيد بن على بن الحسين بن على بن أبي طالب.
- ٨- عمر بن موسى الكاظم بن جعفر الصادق.
- ٩- عمر بن الحسن السبط بن على بن أبي طالب.
- ١٠- عمر بن جعفر بن محمد بن عمر الأطرف بن على بن أبي طالب.
- ١١- عمر بن محمد بن عمر بن على بن الحسين الشهيد.

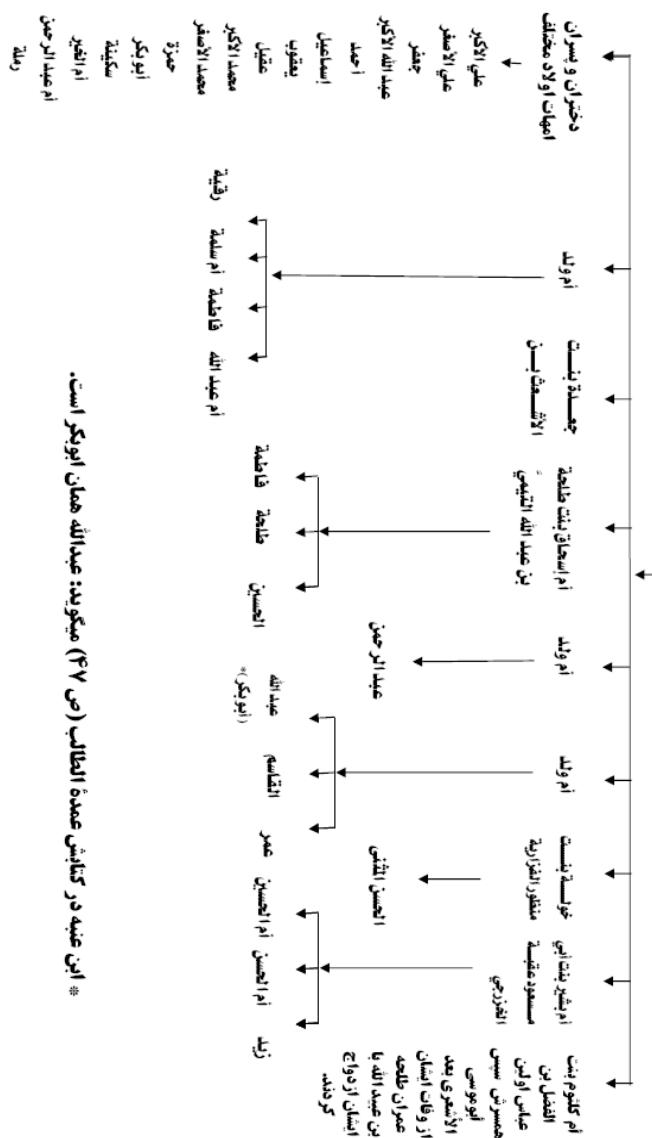
- ١٢- عمر بن يحيى بن الحسين بن زيد.
- ١٣- عمر بن الحسن بن على بن الحسين بن على بن أبي طالب.
- ١٤- أبو بكر بن على بن أبي طالب.
- ١٥- أبو بكر بن الحسين الشهيد بن على بن أبي طالب.
- ١٦- أبو بكر بن الحسن السبط بن على بن أبي طالب.
- ١٧- أبو بكر بن عبدالله بن جعفر بن أبي طالب.
- ١٨- أبو بكر أحد أسماء المهدى المنتظر.
- ١٩- عثمان بن على بن أبي طالب.
- ٢٠- عثمان بن عقيل بن أبي طالب.
- ٢١- عائشه بنت موسى الكاظم بن جعفر الصادق.
- ٢٢- عائشه بنت على الرضا بن موسى الكاظم بن جعفر الصادق.
- ٢٣- عائشه بنت على أبي الحسن بن محمد الجواد بن على الرضا بن موسى بن جعفر الصادق.
- ٢٤- معاويه بن عبدالله بن جعفر بن أبي طالب.
- ٢٥- طلحه بن الحسن بن على بن أبي طالب.

خوب شایانه علی بن ابی طالب و فرزندان
همسر ا و فرزندان علی بن ابی طالب

لیسوائیت پشاورہ (۶)

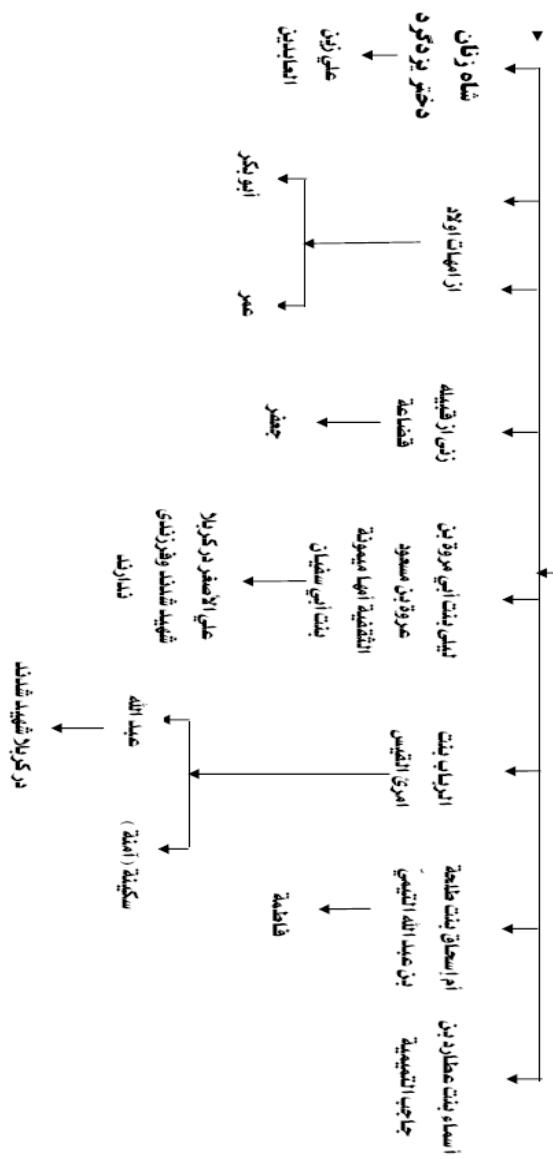

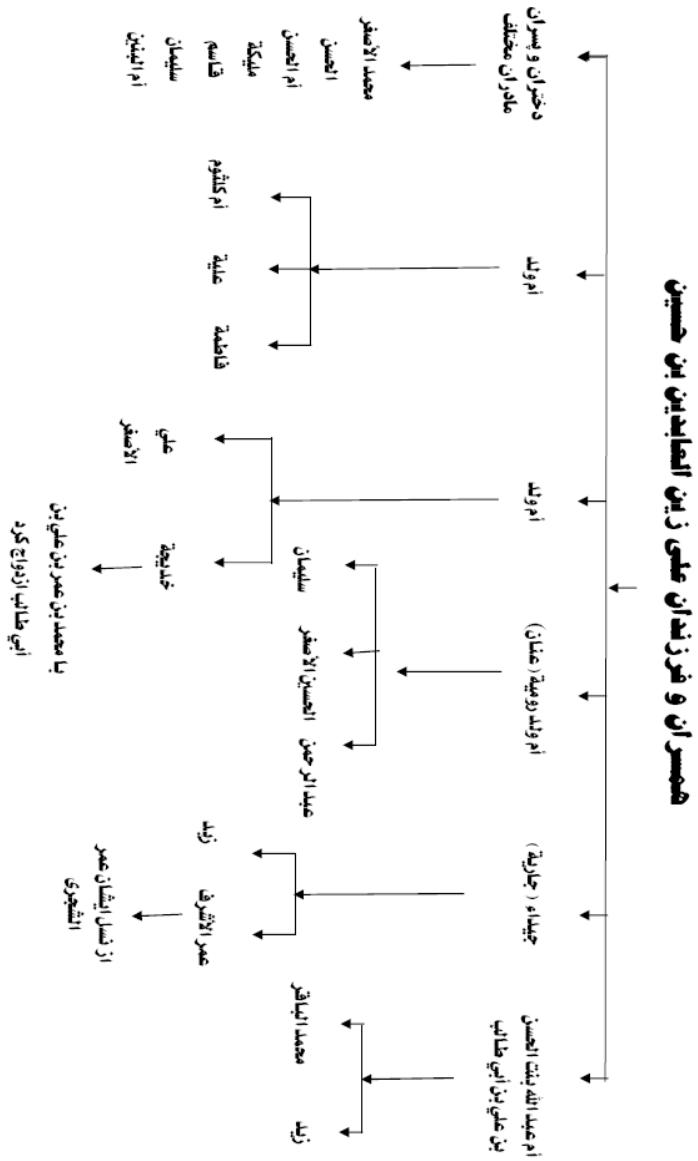
هہسران و فرزندان حسن بن علی

*** ابن عتبه در کتابش عمده الطالب (ص ۷۴) میگوید: عبد الله همان ابویکر است.

همسان و فرزدان حسين بن علي بن أبي طالب

مکتبہ
الطباطبائی

لەتەجىخان

5

ابن محمد بن ابي
الظاهر بن ابي
الصليف وابنه ابراهيم
ابن ابي يكر الصديق

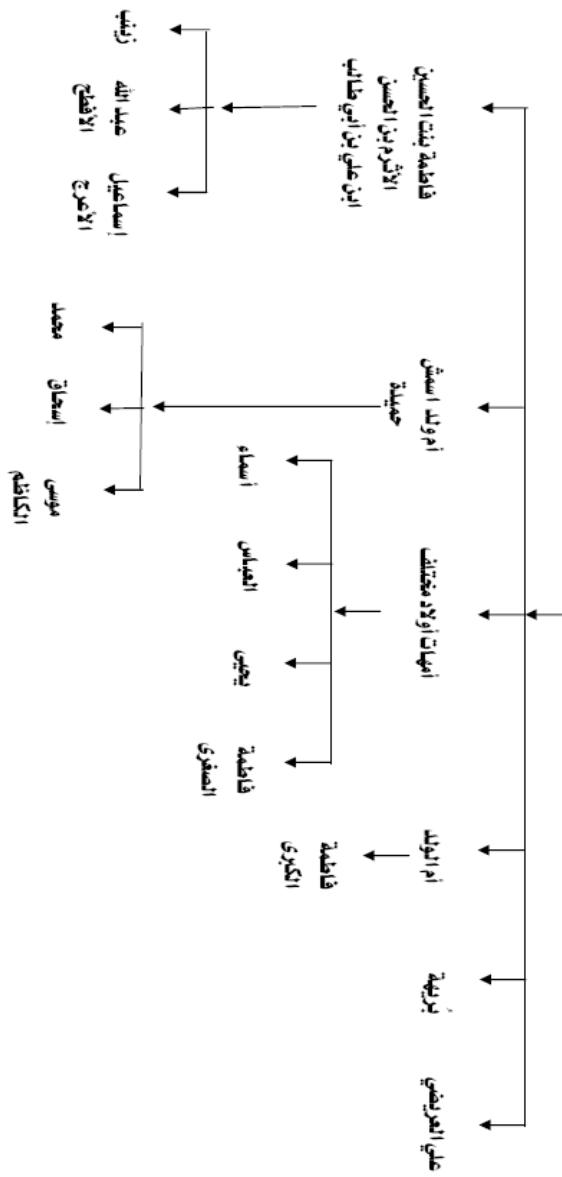
أم حكيمه بنت أسد بين المغيرة والتميمية

أَمْ وَلِدَ

۳۷۶

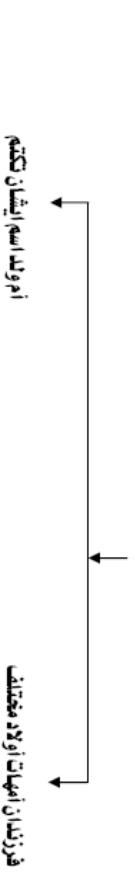
۱۰

ههمسان و فرزندان محمد الباقر بن علي زين العابدين بن جعفر بن علي بن

همسر ان جعفر الصادق محمد الباقر بن علي زين العابدين بن الحسين بن علي بن أبي طالب وفرزدناش

هانسان ووسى الناظم ابن جعفر الصادق محمد الباقر بن علي زين العابدين بن الحسين بن علي بن أبي طالب وفرازدانش

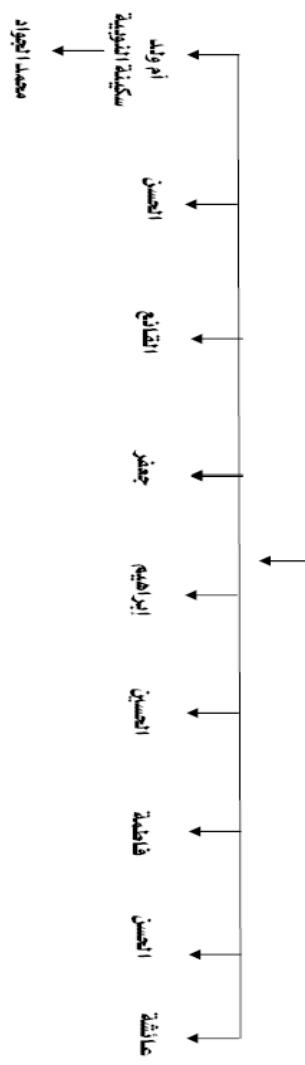
أم ولد ايشن تكتمه
أم ولد مختلف
يسران
دختران

أم كلثوم - بهونية - أم سلمة -
بريسة - حمسنة - مليبة -
الحسن - إسحاق - عبد الله -
الفضل - زيد النيل - سليمان -
عمر - عاصي - عبيدة -
الحسنة - محبة - عبيدة -
جحرة - محمد - أحمد -
هارون - إبراهيم - العباس -
سامuel - القاسم -
فاطمة الكبرى - زين العابد -
كثيري - رقية الكبرى - زين العابد -
فاطمة الكبرى - عباسة -
فاطمة الكبرى - كيمية -

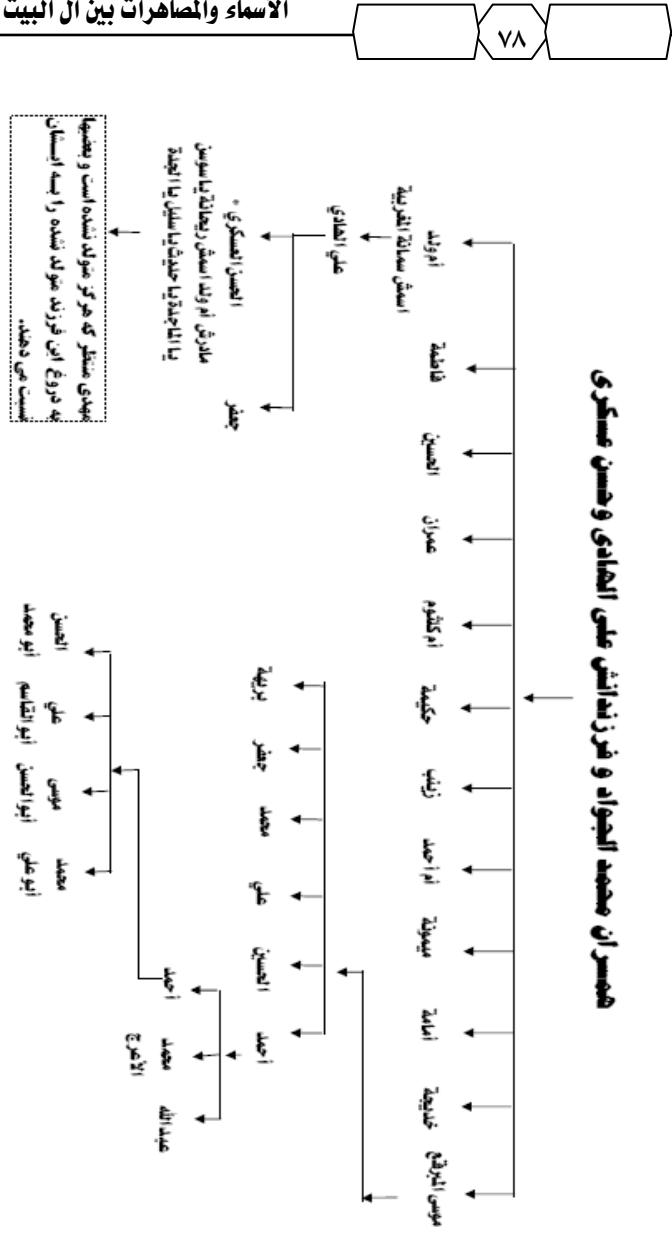
خوشاوندی صحابه و آل بیت ﷺ

فرزندان علی الرضا بن موسی الكاظم بن جعفر الصادق محمد الباقر بن علی زین العابدین بن الحسین
بن علی ابی طالب

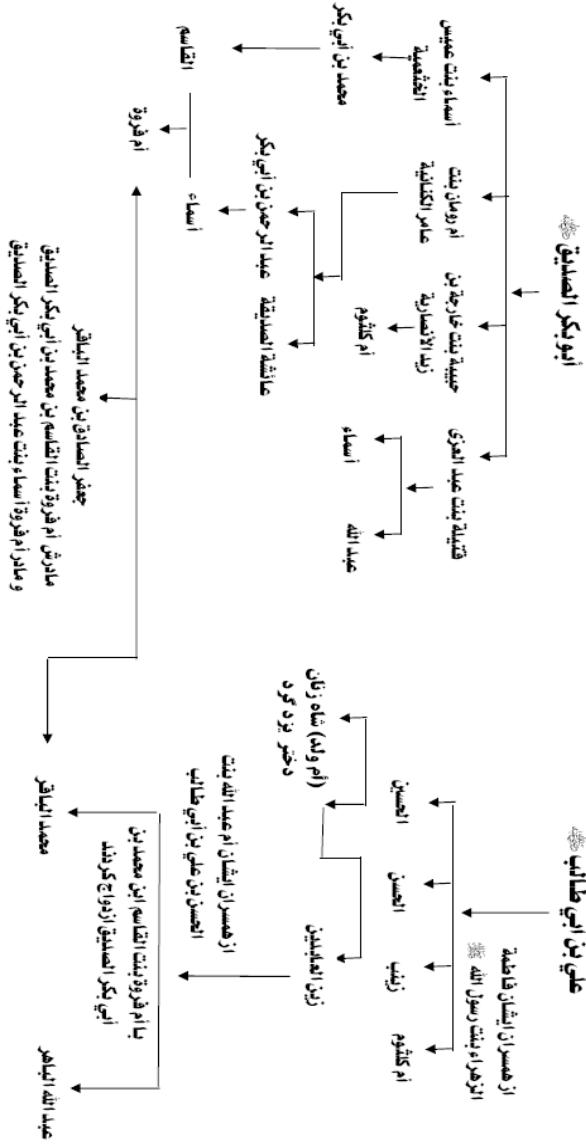
* در سلسله العلویه ذکر شده است که امام رضا فرزندی جز محمد الجوارد نداشته اند؛ ص ۳۰، ولی در کشف الغمہ ذکر شده که پسر فرزند پسر و یک دختر داشته اند که اسمشان ((عایشه)) بوده است. ۳ / ص ۸۰. حافظ عبدالعزیز بن الأخفش هم ذکر کرده است که ایشان پسر فرزند پسر و یک دختر داشته است به نام ((عایشه)) تشفیف الفتحه ۳ / ۹۱، همراه با اختلافاتی که در اسم فرزندان پسر و مادر محمد بن الحسوان است که ما همه این اختلافات را جمع کرده ایم.

گردد در حالی که هم فرزندی خود را جنرال علی میر افغانستان بودند، تسلیم شد. (افق الشیعہ ص ۹۵).

خویشاوندی صحابه و آل بیت ﷺ

(الإثنان) ٣٧٨ و ٣٧٩ معاً، في حين يزيد ص ٦٠ عن المقابلة.

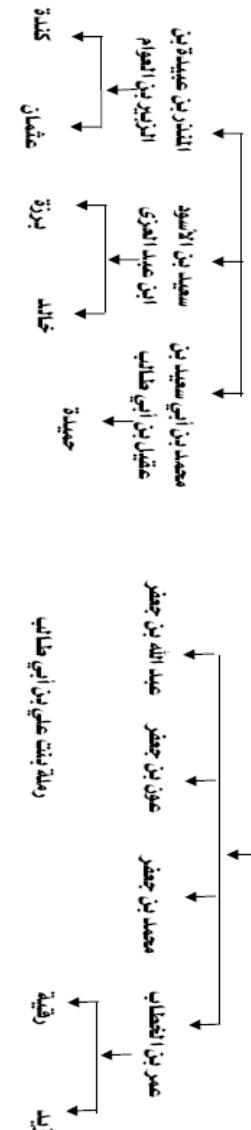

خواص وآدوات فرز المحتوى

أم كلثوم بنت عمرو بن أبي طالب
أم أبي طالب

أزواج كرديبا:
مادرش فاطمة الزهراء بنت

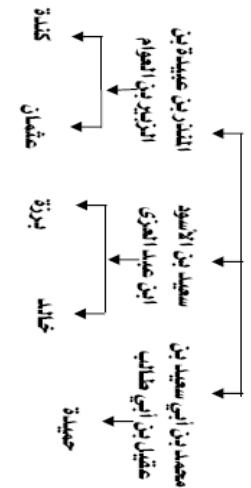
أزواج كرديبا:

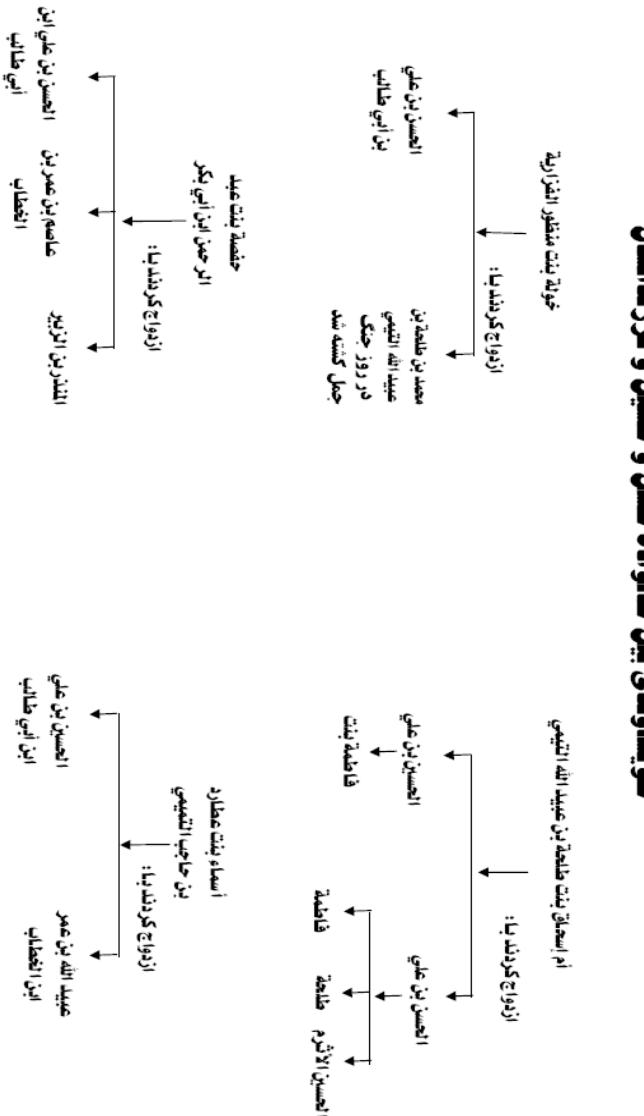
أم كلثوم بنت عمرو بن أبي طالب
أم أبي طالب

أزواج كرديبا:

عاصم بنت جعفر
عبد الله بن جعفر
محمد بن جعفر

خویشاوندی صحابه و آل بیت پیغمبر

طالب ایز بن ایز دختر جستین این علی

مادرس الرباب بيت امرى القيس

ازدواج کردنیا:

```

graph TD
    AH[أبو حريرة] --> IE[إبراهيم بن عبد الرحمن]
    AH --> AG[العامري]
    IE --> LU[Lسر عموميشان]
    IE --> UH[عبد الله بن حسن]
    IE --> MM[المهري]
    LU --- UH --- MM
    AG --> YE[يا إشان إزدواج]
    subgraph " "
        direction LR
        L1[لسر عموميشان] --- L2[عبد الله بن حسن] --- L3[المهري]
    end
    subgraph " "
        direction LR
        E1[إبراهيم بن عبد الرحمن] --- E2[العامري] --- YE
    end
    subgraph " "
        direction LR
        U1[عثمان] --- H1[حكيم] --- R1[ريحة]
    end
    subgraph " "
        direction LR
        Z1[زيد] --- UH1[ابن مروان] --- AA1[الأبيضي] --- UU1[عبد العزيز]
    end
    subgraph " "
        direction LR
        AA2[أبي هاشم] --- UH2[عثمان] --- AA3[أخوه عزير]
    end
    subgraph " "
        direction LR
        AA4[أخوه عزير] --- UB1[عبيدة] --- AB1[أبي عبد الله] --- UR1[أبي عبد الرحمن]
    end
    subgraph " "
        direction LR
        UB2[عبيدة] --- BA1[باعباس] --- AL1[عبد الله] --- UR2[أبي عبد الرحمن]
    end
    subgraph " "
        direction LR
        AL2[أبي عبد الله] --- RS1[رسيند] --- AT1[آتكه] --- UR3[أبي عبد الرحمن]
    end

```

خویشاوندی صحابه و آل بیت ﷺ

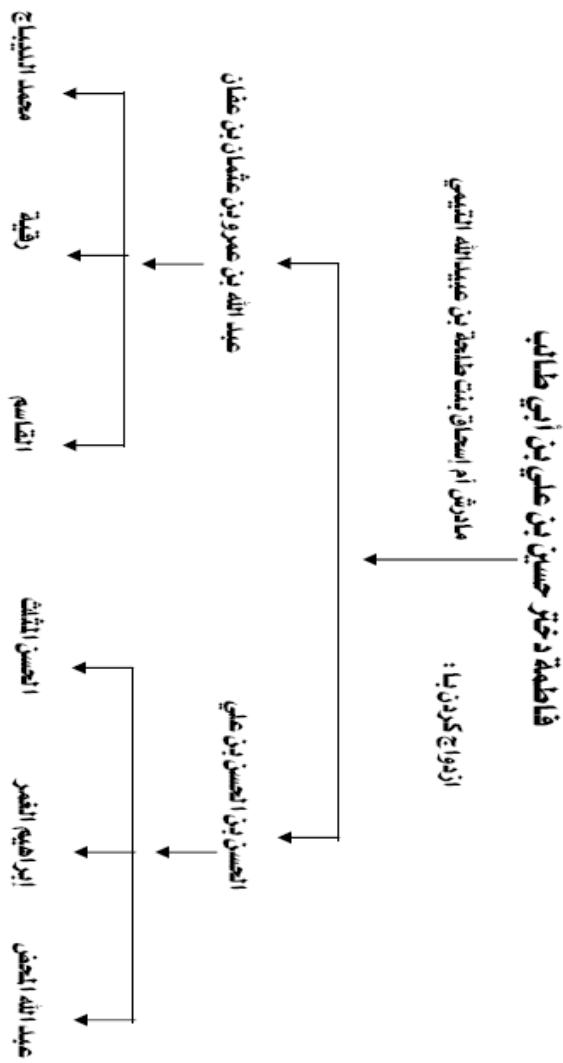
سیدنا

الله عبد بن عطیة بن طلحة بن عقبة

الحسن بن علی بن ابی طالب العباس بن عبد الله بن عباس

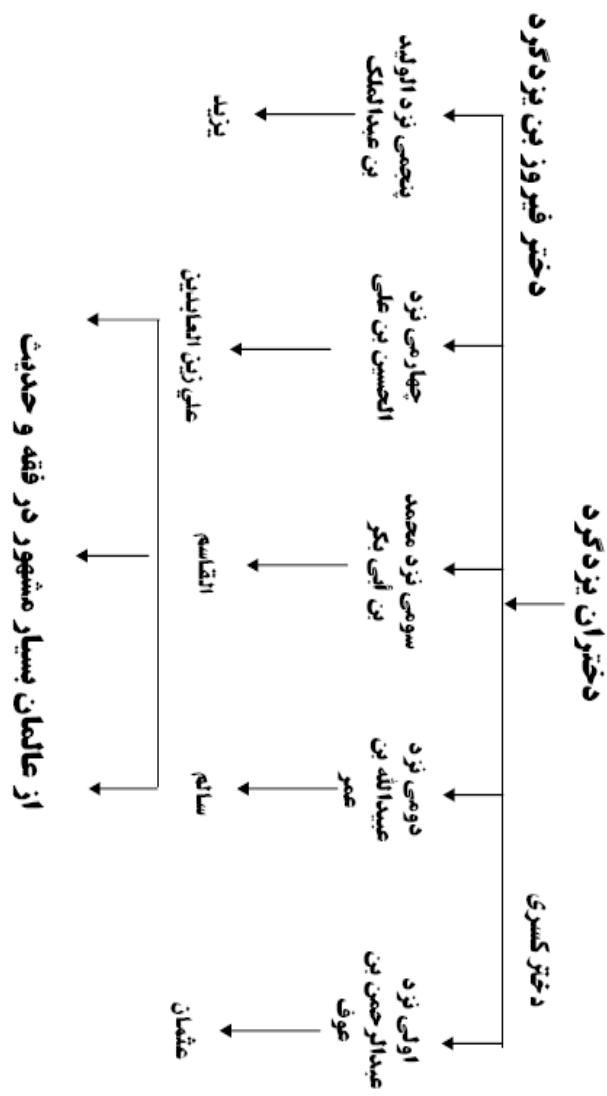
جعفرة دختر اشعت بن قيس بن عقبة کربلا

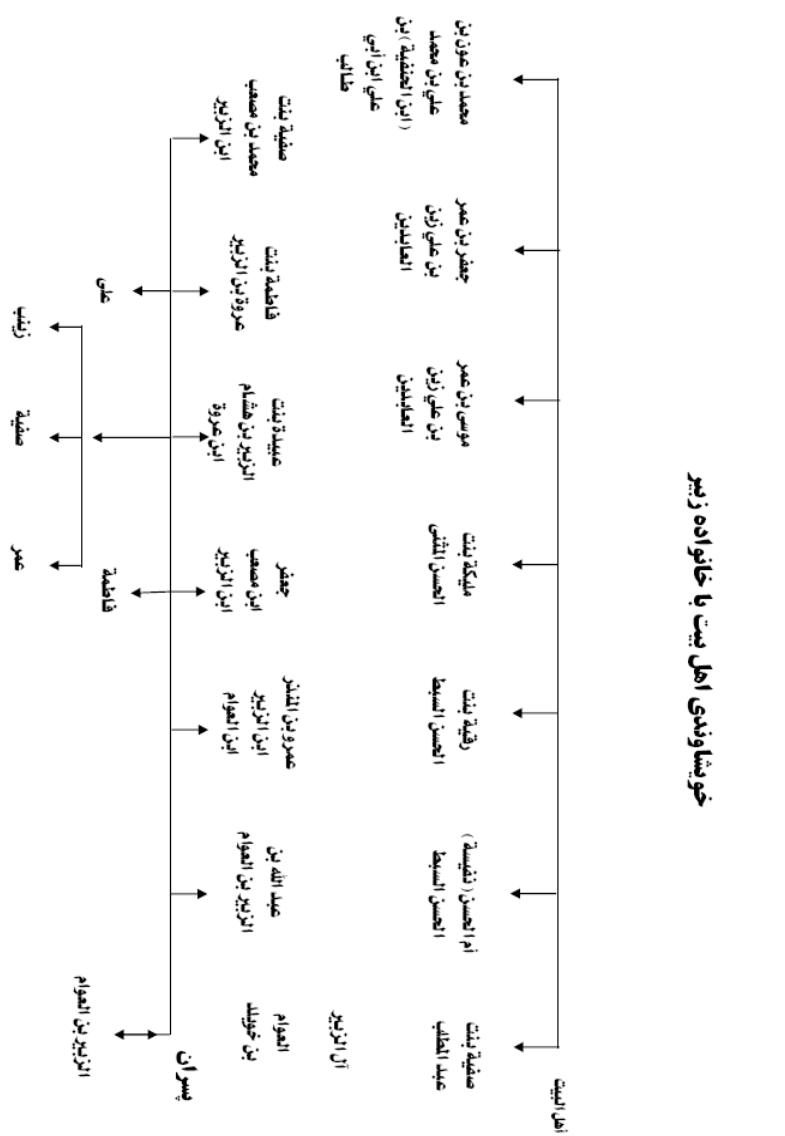
ازدواج کردن با:

خویشاوندی صحابه و آل بیت ﷺ

۸۵

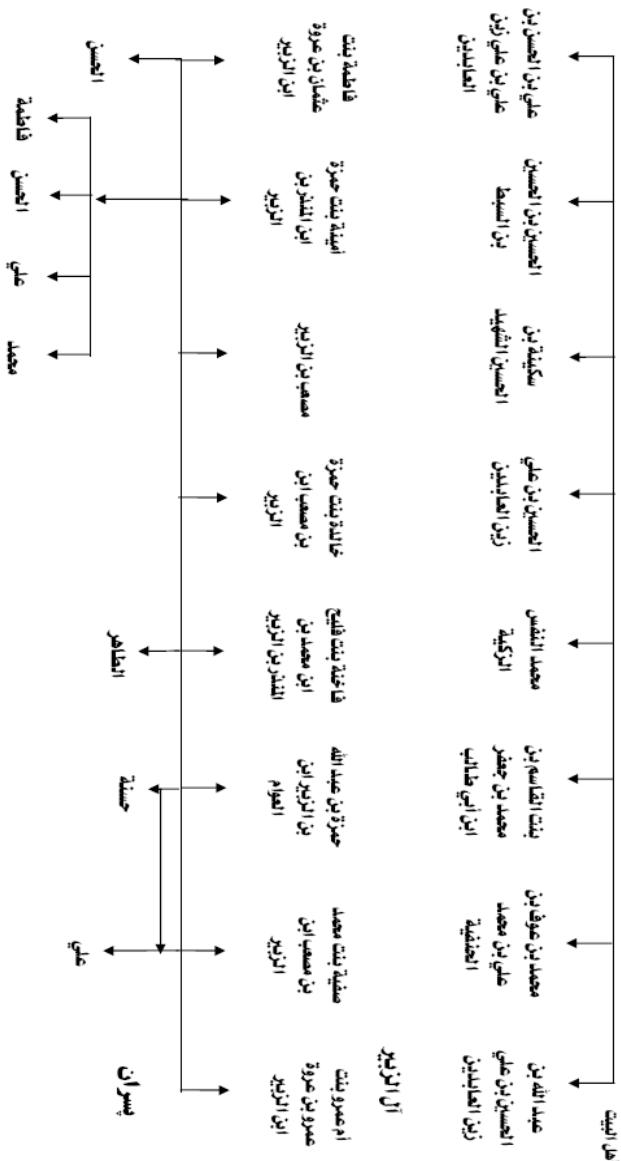

خویشاوندی صحابه و آل بیت مطیعه

۸۷

1

ادامه خویشاوندی اهل بیت با خانواده زیر

الأسماء والمحاورات بين آل البيت والصحابة

٨٨

حسن وشقي همسان وفرينداش

همسان

ابن علي
بنت عمر
بنت محمد
الحسن
فاطمة بنت
أم ولاد اسمش
حبيبة الروبية
زيد بن عمرو ابن
رملة بنت سعيد ابن

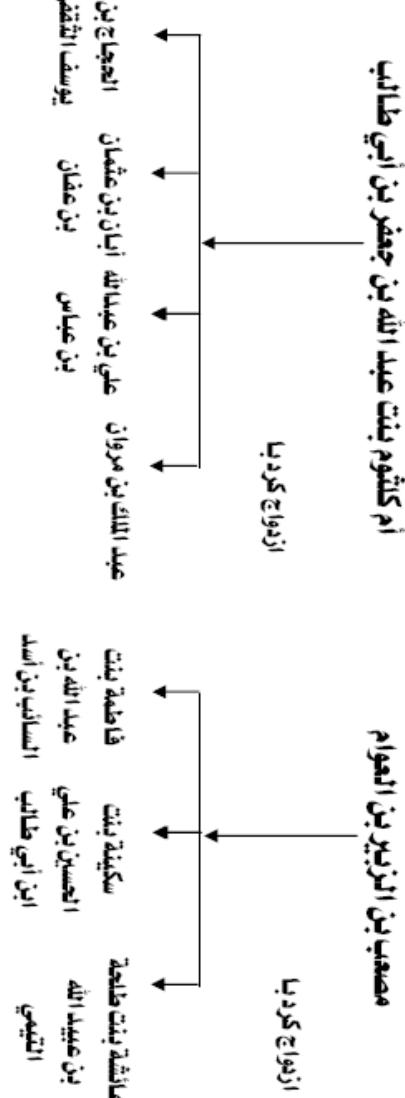
فاطمة
رسيبة
رقية
عبيدة
محمد
بنين العذوي
بنين العذوي
بابون فرزند
داؤد
جعفر
بنات محمد
الحسن
فاطمة بنت
أم ولاد اسمش
حبيبة الروبية
زيد بن عمرو ابن
رملة بنت سعيد ابن

معاوية بن عبد الله جعفر العطيلبا ايشان زواج كردان
وبعد ايشان بأربعين من مسلمه بن عبد الله بن أبي طالب بن المخزومي زدواج كردان

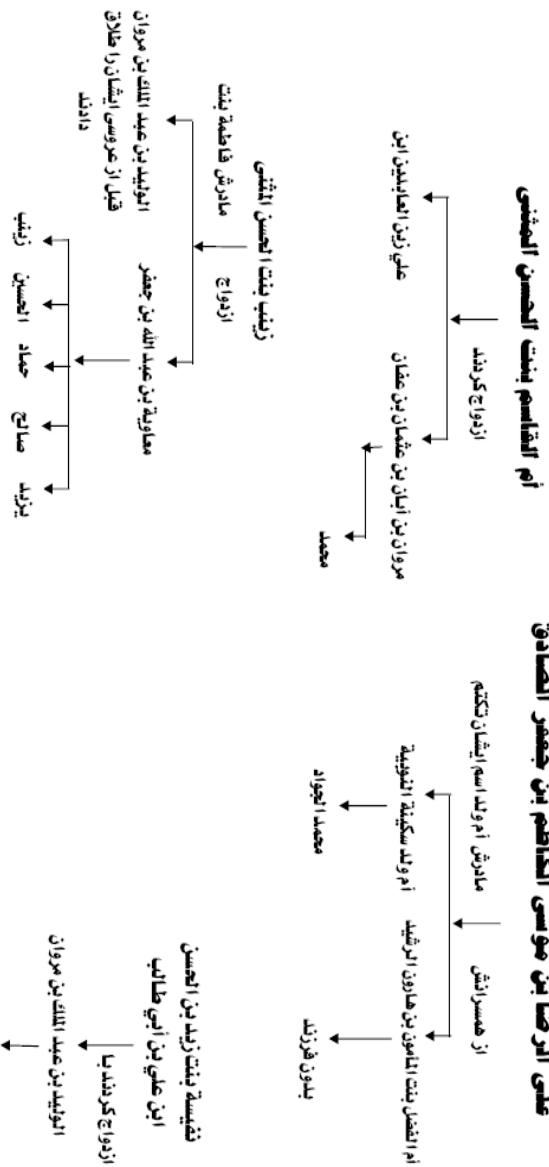
تزوجها محمد بن علي ابن الحسن تزوجها اوليد بن عبد الملك بن مروان
أبي كلثوم زينب
عبد الله الحسن الحسن الثالث ابراهيم الفخر

خویشاوندی صحابه و آل بیت مطیعه

۱۹

سر المسسلة العلوية ص ٧ ، عمدة المطالب ص ٧٤ ، مقتني الآمال ٣٥٠ / ١ .

فاطمة بنت الحسن الشن

ازدواج کردند با:

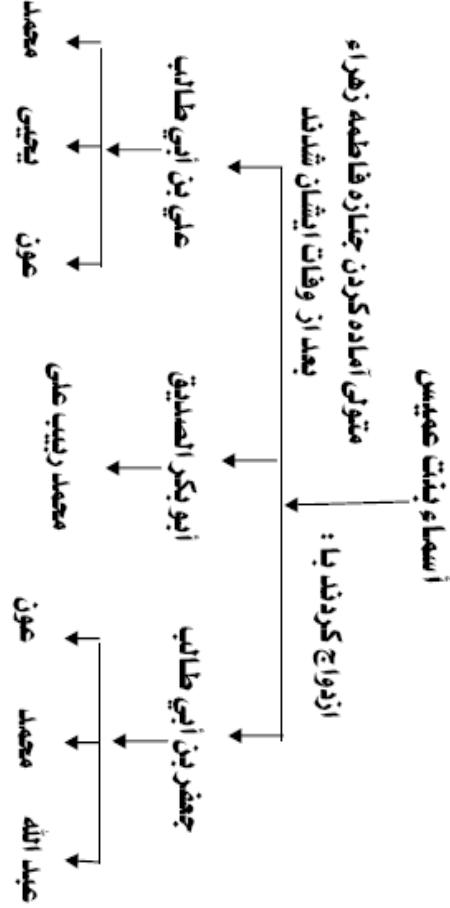
بَلْ أَنَّمَا يُنْهَا بِأَنَّهُ مُنْهَى إِلَيْهِ

ازدواج کردن با:

100

عبد الله بن عبد الرحمن	علي بن أبي طالب	محمد بن معاوية بن أبي سفيان	نوح بن إبراهيم بن عبد الله	معاوية بن عبد الله	الله بين الوالدين الفخري
عاصر بن جعفر	عاصر بن الحسن	عاصر بن الحسن	علي بن الحسن	معاوية بن عبد الله	الله بين الوالدين الفخري
محمد بن عاصر	عاصر بن الحسن	عاصر بن الحسن	نوح بن إبراهيم	معاوية بن عبد الله	الله بين الوالدين الفخري
عاصر بن الحسن	عاصر بن الحسن	عاصر بن الحسن	عاصر بن الحسن	معاوية بن عبد الله	الله بين الوالدين الفخري

الحسن صالح يزيد

خوشاوندی صحابه و آل بیت ﷺ

عائكة بنت زيد

ایشان خواهر سعید بن زید و خاتمه عربین
الخطاب ولقب ایشان همسر شهیدان می باشد

ازدواج کردند با:

عبد الله بن أبي زید بن الخطاب عمر بن الخطاب الرزير بن العوام محمد بن أبي ياسر
بکر در غزوہ
طائف شهید
شدن